

UN PUNCT CUCERIT PRIN JOC BUN, LA BUDAPESTA:

UNGARIA — ROMÂNIA 1-1

SITUAȚIE AVANTAJOASĂ PENTRU RETURUL DE LA BUCUREȘTI!

PROIECTARE DIN DATE FOTALE UNITEVA

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMINALĂ

ANUL VII

310

MIERCURI
3 MAI 1972
12 PAGINI
2 LEI

MAGYARORSZAG-ROMANIA

1:1

GOLLOVŐ: BRANIKOVITS
SATMAREANU

SATISFACTIE DEPLIN MERITATĂ PE NEPSTADION

Foto: P. ROMOȘAN

Sintem în avionul Budapesta — București. E liniște. În fața mea, cuplul inseparabil Nunweiler VI — Dumitru. Radu e frânt. Încearcă să doarmă, sprijinindu-și capul de speteaza fotoliului din fața sa. Dumitru privește în gol. Îi e frică de avion. La cea mai mică trepidatie, îi vâd maxilarele zvicnind. Unui singur om nu-i pasă de această plutire înfricoșătoare, la mil de metri înălțime. Acesta e Răducanu. Îi aud, din cînd în cînd, glasul: „Nu vă fie frică fraților. Nu murim noi în avion. Ascultați ce vă spune Ricu! Fotbalistul adevărat moare de inimă. Dacă ajunge să-și dea duhul de bătrînețe, înseamnă că s-a dat mort, ca Julieta”. Întregul avion izbucnește în ris. Ride pînă și Sătmăreanu, care încearcă, zadarnic, să ațipească în dreapta mea.

— Ce-ai simțit cînd ai înscris golul, Facchetti?

— M-am auzit strigînd: „Eu am dat golul! Eu am dat golul!” Apoi l-am văzut pe Cornel Dinu alergînd spre mine. Se vede că ochii mei nu erau ai unui om teafăr la minte, pentru că Dinu a căutat să mă liniștească: „Da, Lajos, tu ai dat golul, tu ai dat golul, tu ai dat golul...” Și am izbucnit în plîns, amîndoi... Apoi am urmat secunde de ceață groaznică, cînd numele meu întîrzie să apară pe ecranul electronic al Nepstadionului.

— Iar cînd a apărut, în sfîrșit?

— Atunci am intrat în panică. Atunci mi-am zis că această bucurie prea mare va trebui să fie plătită. Atunci m-a speriat gîndul că tocmai eu am să greșesc în minutele următoare. Și am început să număr pînă și pașii pe care trebuia să-i fac în întîmpinarea lui Zambo sau Szűcs.

— Ce-ai zice de un interviu pentru revista „Fotbal”?

— Cred că e prea mult pentru mine. Mai bine aș scrie despre „gemenii” din fața noastră. Nu cred că există în Europa prea mulți mijlocași de valoare a lui Radu și Dumitru. Cînd mă uit cum joacă Dumitru — și joacă atît de aproape de mine — am impresia că nu mi se poate întîmpla nimic rău. Eu nu-mi dau seama cum e posibil ca un fotbalist de 22 de ani să știe totul și, mai ales, să aibă atîta liniște în joc.

— Să trecem la tine, Lajos. Povestește-mi despre tine...

— Mi-a fost foarte greu. Sint unul dintre fotbalistii cei mai contestați. Dacă aș aduna rîndurile scrise împotriva mea, aș putea ajunge la o carte. Nu cred să existe în țara noastră un fundaș care să nu fi fost propus, măcar o dată, în locul meu, la echipa națională. Aș putea spune că dom' profesor Angelo Niculescu a fost singu-

rul om care a crezut în mine. De altfel, am fost de nenumărate ori uimit cînd am constatat — nu e vorba numai de mine — că Angelo Niculescu vede ceea ce alții nu văd. Eu am convingerea, dacă veți, că antrenorul nostru a văzut, cu vreo trei ani în urmă, pînă și faza din care aveam să marchez în poarta lui Geczi.

— Ai fost un adevărat Facchetti...

— Am pățit mult de pe urma acestei porecle, care devenise un fel de ironie. S-a întîmplat, însă, că fundașul Sătmăreanu s-a înscris cu capul, în stilul lui Facchetti, în cel mai greu meci din istoria fotbalului nostru. Credeți, sare, că aș fi putut găsi vreodată o prefață mai bună la cartea neagră care s-a scris despre mine?

— Orice drum e greu, Sătmăreanu...

— În fotbal e, pare, și mai greu. Astăzi jucăm în fața a cinci milioane de români. Cifra asta mă obseda în holul lui Grand Hotel, pe Insula Margareta, cu o seară înaintea meciului. O, de-ar ști spectatorii și, mai ales, telespectatorii, cit e de greu fotbalul! Cu o noapte înainte de meci nu poți dormi din pricina emoțiilor. În noaptea următoare meciului nu poți dormi din pricina victoriei sau a înfrîngerii... Eu, de pildă, sint un om care nu transpir, în general. Și, totuși, în autobuzul care ne poartă spre meci... în autobuzul acela aplaudat și admirat de publicul de pe străzile Londrei, Guadalupei sau Budapestei... în autobuzul acela frumos, condus de motocicliști și de mașini cu sirene... în autobuzul acesta curge apa pe mine, rece, ca gheața...

— Acum, însă, din fericire, a trecut și a doua noapte fără somn, așa că...

— Da de unde! Meciul de la 14 mai a început chiar din seara de 29 aprilie, pe Insula Margareta, în clipa în care un grup de turiști, metalurgiști hunedoreni, au pătruns în holul lui Grand Hotel, ca să ne poarte pe brațe...

— Ce zici de echipa noastră?

— Nu știu dacă noi am făcut echipa asta, sau dacă echipa ne-a făcut pe noi. Cei mai mulți dintre cei care au jucat aici, pe Nepstadion, jucaseră și pe Wembley, în 1969, cu Anglia. Vă amintiți, desigur... Dinu, Deleanu, Sătmăreanu, Nunweiler VI, Lucescu, Dembrowschi, Domide. Față de Wembley au fost făcute doar mutări obligatorii. A apărut un mare portar, Răducanu, a apărut o mare speranță, Iordănescu, și a apărut un mare fotbalist: Dumitru. Dacă mai adaug că Lucescu a înlocuit, de fapt, un fel de senator de drept, Boc, atunci ne dăm seama că totul a evoluat cum nu se poate mai normal, în ciuda milionului de obiecții care s-au făcut în a-

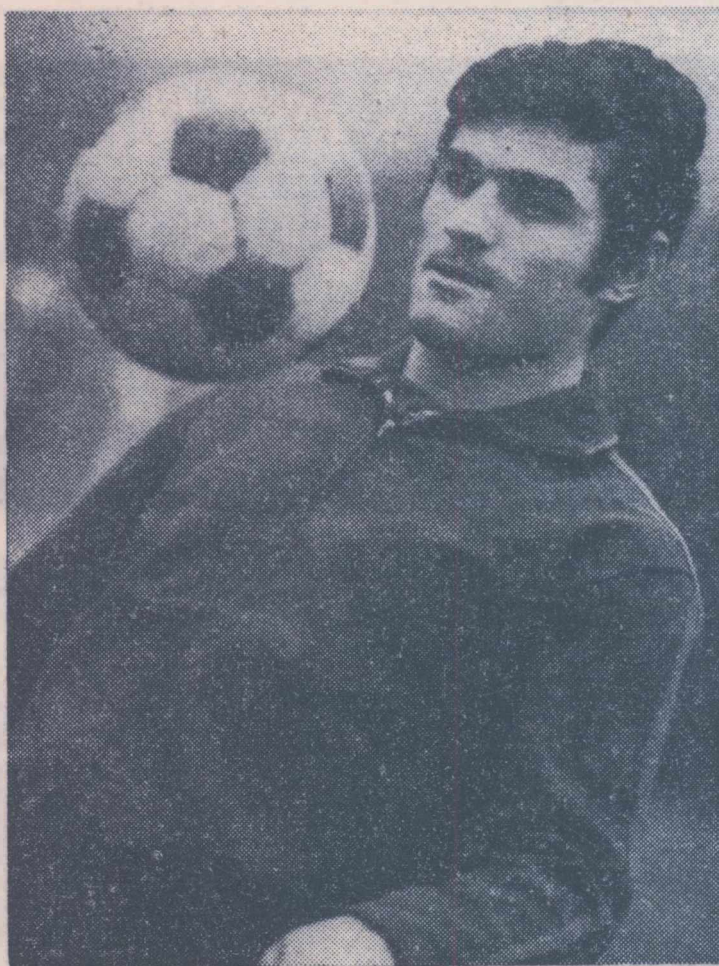
cești trei ani și căroră, din fericire, Angelo Niculescu nu le-a acordat prea multă atenție.

— Care, crezi, că a fost rolul lui?

— Foarte mare. El ne-a adunat, de fapt. Și a făcut-o cu mijloacele cele mai simple cu putință. Eu am o stimă deplină pentru antrenorul nostru. Și nu sint singurul. Sintem cu toții. Iată, de pildă, Dinu... Îmi spunea ascară, la cocktail-ul de sub tribuna Nepstadionului: „Știi, bătrîne, eu m-am lepădat de vreo două ori, în sinca mea, de Angelo Niculescu. Astă-seară, însă, mi-a dat ultima lecție!”

— Spune-mi, te rog...

— Dați-mi voie... Vreau să fiu înțeles foarte exact. Eu i-am apreciat mult pe antrenorii mei mai vechi. L-am admirat pe Titu Teacă. L-am admirat pe Ilie Oană, pe Covaci. Angelo Niculescu are, însă, un secret. Poate că nu e singurul, dar acesta este secretul pe care l-am descoperit eu. Și iată despre ce este vorba... Intotdeauna, cu un sfert de oră înainte de joc, cînd antrenorii mei mai vechi rosteau ultimele cuvinte de pregătire a meciului, pe mine mă cuprindea o stare de excitație atît de mare, încît eu

„LA BUDAPESTA NE-AM BĂTUT CA SĂ RĂMÎNEM ÎMPREUNĂ!”

greu mă abțineam să nu mă arunc pe fereastră. Cu Angelo Niculescu, însă, e cu totul altceva. E destul ca el să scoată două-trei vorbe, vorbele acelea de loc originale, pentru ca eu să mă liniștesc deodată, și să pot juca. Și n-ar fi numai asta. Desori, și eu, și ceilalți băieți, venim cu cite un ziar în mînă, din pricina cite unui articol care ne atacă. Dar necazul pie-re de fiecare dată. Angelo Niculescu zîmbește, cu zîmbetul acela ciudat, care-i face fața și mai tristă, și spune: „Cine vă pune să citiți? De ce aveți această curiozitate feminină? Eu nu mai citesc demult. Fiți bărați!”

— De ce crezi că a reușit echipa noastră națională ceea ce nici o altă echipă a României nu a reușit, vreodată, la Budapesta?

— Poate pentru că Dinu a avut curajul să spună rîspicat că NOI N-AM FOST ÎNVINȘI NICIODATĂ DE ECHIPA UN-GARIEI, și pentru încă o sută de motive, pe care nu le pot înșira aici, pentru că ne-ar trebui foarte mult timp... Și, totuși, am să amintesc ceva ce nu s-a scris în avangronici, pentru că s-a făcut în taină. Cu o seară înainte de meci, băieții s-au adunat, toți, în camera mea, la nr. 315, fără ca să-i fi chemat cineva. Atunci am închis ușa, ne-am așezat care cum a putut și am început să vorbim despre jocul de a doua zi. Printre alții, am luat și eu cuvîntul. Și am vorbit cam așa: „Băieți, mine este, de fapt, jocul nostru. Jocul în care noi, ca echipă, putem supraviețui, sau nu. De jocul de mine depinde dacă vom putea sau nu să rămînem împreună. Eu am 28 de ani. Radu se apropie. Lucică — la fel. „Culai” e și mai bătrîn ca noi. Dacă mine nu reușim să facem ceva bun, echipa asta, a noastră, o să se rupă în două. Noi va trebui să plecăm, de parcă nici n-am fost vreodată: că așa e fotbalul. O să rămînă Liță (n.r. Dumitru), o să rămînă Puiu (Iordănescu), o să rămînă, poate, „roșcatul” și încă vreo doi. Dar și vouă,ăștia, care veți rămîne, o să vă fie foarte greu. Pentru că o să înceapă o lungă discuție, o să intre în joc alte vreo 200 de nume de jucători, și, astfel, refacerea echipei naționale o să mai dureze încă vreo cinci ani, dacă nu și mai bine.”

După ce am terminat de vorbit, m-am uitat la Liță și la Puiu. Erau atît de serioși, luaseră, sau, mai bine-zis, înțeleseseră atît de bine ceea ce spuseseam, încît mi-am dat seama că a doua zi echipa noastră o să facă un joc foarte bun și că o să rămînem împreună. La sfîrșitul micii noastre ședințe, a intrat și François, maserul. M-a văzut puțin congestionat și a încercat să mă incurajeze, spunînd: „Sătmărene, eu pun rîmășag că mine batem, iar tu marchezi un gol!” După cum vedeți, a trebuit să plătesc o jumătate de rîmășag.

— Ce vom face la 14 mai? — O să facem ceea ce am făcut mereu, în ultimii patru ani. Adică, o să căutăm să rămînem mereu împreună.

Ioan CHIRILA

PRIM PLAN

„TRICOLORII”

Astăzi, prin excepție, un prim-plan colectiv. Îi impune triumful echipei a supra jucătorului, la Budapesta. În numărul trecut al revistei, Dinu spunea: „Echipa României este mai bună decît valorile care o compun”. În acest prim-plan colectiv figurează, totuși, oamenii.

RĂDUCANU: Astăzi, ori de cite ori se creează un moment de oscilație între Răducanu, Adamache sau Ghiță, cea care decide este ECHIPA. Și asta pentru că echipa a căzut (și ea) în capcana farmecului personal al lui Răducanu, convinsă că are în spatele său un portar înexpugnabil, pe care îl poate învinge doar propria lui siguranță de sine.

SĂTMĂREANU: Ce reprezintă Sătmăreanu? Pentru cei obișnuiți să raporteze totul la prototipul „fundașului de altădată”, Sătmăreanu este un apă-

rător vulnerabil. În schimb, pentru cei dispuși să înțeleagă rolul fundașului modern, el este purtătorul meritos al celor peste 20 de tricouri naționale. La ora bilanțului, Sătmăreanu va rămîne un fundaș de clasă.

LUCESCU: De unde oare această forță la bătrînul taciturn și posac de la cîrma apărării tricolore și feroviare? Cei care îl cunosc mai bine susțin că Lucescu are două arme secrete, de o eficacitate cu totul deosebită: corectitudinea și răbdarea...

DINU: „Pentru mine, fotbalul nu e un joc. E un mod de a mă exprima ca om. Nu l-am tratat niciodată ca pe un joc. Iată de ce îmi plac asprimile lui. Iată de ce nu înțeleg să umblu cu jumătăți de măsură”.

DELEANU: În meciurile „toamnei de aur”, împotriva Cehoslovaciei și Țării Galilor, fundașul nostru cu nr. 4 pe tricou a făcut cele mai bune jocuri din întreaga sa carieră...

DUMITRU: Iată un jucător care ar putea fi subtil ca Tostao, dur ca Weber, ofensiv ca Gerson, defensiv ca Mullery, rău ca Stiles, elegant ca Rivera. Dar, pentru că iubește prea mult fotbalul, Dumitru a acceptat cu o admirabilă docilitate rolul de valet al apărării tricolore. În apropierea lui Dumitru, mingea pare o fetiță venită să-și ceară iertare. În apropierea lui Dumitru, adversarii ezită să atace, iar coechipierii visează...

NUNWEILLER VI: Cu puține zile înainte jocului cu Cehoslovacia, aproape întreaga presă sportivă românească a văzut în Radu Nunweiler un inap pentru derbyul grupei. Dar, Radu a răspuns tuturor, fiind unul dintre cei mai buni jucători de pe teren.

LUCESCU: Antrenorul arădean Dumitrescu III, cîndva extrema echipei naționale, spunea: „Mie, personal, nu-mi place stilul de joc al lui Lucescu. Și, totuși, îl consider al doilea jucător al țării”. Această observație subtilă completează, de altfel, ideea că Lucescu este mai mult decît un fotbalist de valoare. El reprezintă, în primul rînd, o atitudine. O atitudine fără de care, poate, fotbalul nostru n-ar fi rezistat asprelor confruntări din ultimii ani.

DEMBROWSCHI: Dacă îl zărești pe stradă, pare mai curînd un tînăr sfios, de la cine știe ce școală de catiheti din „Amintirile” Moldovei. Dar, în clipa în care acest pîion timid schimbă asfaltul cu gazonul, totul se transformă ca prin farmec.

DOMIDE: Iată un oaspete rar al echipei naționale. Cum vor evolua lucrurile? Probabil că Flavius va reintra în echipa națională, dacă va dobîndi dreptul de a greși. Cînd se va întîmpla asta? Atunci cînd ne vom însuși filozofia dreptului de a pierde frumos...

IORDĂNESCU: Tînărul „stelist” a pornit recent atacul plin de revoltă

împotriva moriilor de vînt. El nu mai vrea să zburde pe ogorul fără haturi al extremei, ci are nostalgia „jocului cu moartea” în cîmpul minat din fața stoperilor. Această frumoasă revoltă va putea duce la nașterea unui mare jucător, mine. El nu trebuie să uite însă că „disprețuitul” tricou cu nr. 11 a fost purtat de Gento și este purtat de Geaici.

ANGELO NICULESCU a construit timp de patru ani formații aproape întotdeauna dezaprobat. Nouă antrenori români din zece s-ar fi dispensat de mult de Sătmăreanu. Nouă antrenori din zece nici nu s-ar fi gîndit la Lucescu. Tot nouă l-ar fi recomandat pe Mocanu fotbalului american. Absolut toți și-ar fi pierdut răbdarea cu pasele lui Nunweiler. 999 din 1000 (acel 1 este, poate, Teacă) l-ar fi respins pe Dembrowschi ca insuficient fizic și tehnic. Și exemplele pot fi continuate. Mă limitez, însă, la atît, fără să uit că Angelo Niculescu a avut pînă și curajul de a se îndoi uneori de valoarea de moment a lui Dumitrache și Dobrin. Această fantasmagorie (pentru unii) e și ea o formidabilă probă de consecvență în gîndire...

Am făcut o simplă retrospectivă (fragmentată) a prim-planurilor apărute pentru că am crezut în această echipă și înaintea meciului cu Ungaria.

I. CH.

SUB SEMNUL UNITĂȚII DE MONOLIT ÎN JURUL PARTIDULUI!

Sărbătorirea zilei de 1 Mai a prilejuit din nou poporul nostru o entuziastă manifestare a unității în jurul partidului, exprimarea atașamentului deplin față de politica lui, a hotărârii nestrămutate de a da viață programului elaborat de cel de-al X-lea Congres al P.C.R., cifrelor îndrăznețe ale noului plan cincinal, menit să poarte România pe culmile progresului și civilizației, să asigure populației un înalt nivel de viață, material și spiritual, să înfăptuiască — în țara noastră — societatea socialistă multilateral dezvoltată.

Celebrând Ziua Muncii, Ziua frăției internaționaliste a celor ce muncesc, participării la însuflețite adunări populare ce s-au desfășurat cu acest prilej au făcut, odată cu evocarea glorioaselor lupte sociale și naționale, purtate de-a lungul veacurilor de forțele înaintate ale poporului român, a tradițiilor eroice, revoluționare ale clasei muncitoare, ale partidului comunist, o amplă trecere în revistă a realizărilor istorice înfăptuite în viața nouă, socialistă, din patria noastră, au scrutat cu o lucidă, cutănțanță viitorul, întrezărind tabloul luminos al României de mâine, pe care fiecare cetățean al patriei noastre libere și prospere pune câte o tentă de culoare spre a-l înfrumuseța și a-l întregi.

La București, în inima țării, pe stadionul Republicii, această tradițională, bătrână și mereu tină, scenă sportivă, a avut loc — în prezența tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU și a celorlalți conducători de partid și de stat — adunarea oamenilor muncii din Capitală. În tri-

AGENDA POLITICĂ A SAPTĂMÂNII

bune a domnit o atmosferă de mare însuflețire, participării — dând glas sentimentelor întregii națiuni — manifestându-și dragostea neîmărmunită față de patrie, față de partid, față de secretarul lui general, conducătorul nostru iubit și stimat, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

După cuvântul rostit de tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, s-a desfășurat, pe gazonul stadionului un grandios spectacol cultural-sportiv, în care versul, cîntecul, dansul și exercițiul fizic s-au împletit într-o manifestare de frumusețe, vigoare, optimism și bucurie.

Pe distanța strict măsurată a acestor rînduri este cu neputință de redat tot ceea ce ochii au privit cu admirație și uimire. Și iar ar fi foarte greu de stabilit o ierarhie a ceea ce ne-a plăcut mai mult. Pentru că, tinerii muncitori din fabricile, uzinele și instituțiile bucureștene, elevii și elevetele, militarii, pionierii, dansatorii și orchestrele, corul imens de 2.600 de persoane s-au întrecut în măiestrie, făcînd din acest spectacol un tot unitar, un imn adus vielui noastre noi, muncii, năzuințelor noastre, partidului.

Ceea ce a fost exprimat, plastic și tulburător, în versurile care au răsundt în finalul spectacolului:

„Prin viața și prin munca noastră trece,
Ca un Ecuator istoric, viu
Tot adevărul din Congresul zece,
Cînd al poporului de seamă fiv,
El, omul inimilor noastre drag,
Făcea cîvîntul tortă și vîpaie,
Sub comunistul, creatorul steag:
Tovarășul CEAUȘESCU NICOLAE”

TRAGEREA LA SORTI A GRUPELOR CAMPIONATULUI EUROPEAN UNIVERSITAR

La sfîrșitul săptămîinii trecute, la Hotelul Intercontinental din București, a avut loc ședința comitetului de organizare a Campionatului european universitar, în cadrul căreia s-a făcut tragera la sorti a grupelor competiției care va fi organizată în țara noastră între 19 și 30 iulie. La lucrările ședinței, conduse de președintele comitetului de organizare, Ion Traian Ștefănescu, au participat reprezentanți ai Federației Internaționale a Sportului Universitar (FISU) pentru acest campionat, Teodor Olici (Iugoslavia), vicepreședinte al FISU, Virgilio Hernandez (Spania), președintele Comiteei Internaționale de Control a FISU, și Michal Jarabek (Cehoslovacia) — delegatul tehnic al FISU. Extragerea biletelor (cu numele țărilor participante) a fost efectuată de studenta Alina Popescu, membră a lotului reprezentativ universitar de atletism.

Mecanismul tragerii la sorti: au fost fixați „capii de grupă” (în ordine, U.R.S.S., Spania, Franța și România — primele patru clasate la ediția

precedentă), apoi au fost trase la sorti numele țărilor pentru locurile 2, 3 și 4 din grupe, din trei categorii de echipe (care au participat la edițiile precedente, restul echipelor europene și echipele de pe alte continente). Rezultatul:

GRUPA I (Craiova): U.R.S.S., Cehoslovacia, Luxemburg, Tunisia

ACTUALITĂȚI

GRUPA a II-a (Cluj): Spania, Anglia, Iugoslavia, Bulgaria

GRUPA a III-a (București): Franța, Belgia, Ungaria, Brazilia

GRUPA a IV-a (Constanța): România, Olanda, R. F. a Germaniei, Israel

Reprezentativa țării noastre va juca, în ordine, cu Israel, Olanda și R. F. a Germaniei.

La sfîrșitul ședinței a avut loc o conferință de presă în cursul căreia membrii comitetului de organizare și ai FISU au răspuns diferite-

lor întrebări puse de ziaristi. O precizare importantă de reținut: FISU proiectează să transforme cu timpul acest campionat într-unul cu caracter mondial și că primul pas îl constituie ediția organizată în România, la care iau parte și țări din Africa, Asia și America de Sud.

● **INTILNIREA AMICALĂ** dintre selecționata olimpică a Ungariei și reprezentativa universitară a României, perfec-

tată pentru data de 6 mai se va disputa în orașul Gyula și nu la Budapesta.

● **PETROLUL A FOST INVITAT ÎN POLONIA** pentru două jocuri amicale la 17 și 19 mai, în cadrul manifestărilor sportive prilejuate de marea competiție ciclistă „Cursa Păcii”. Duminică trecută, Petrolul a jucat la Ploiești cu Farul și a câștigat cu 1-0 (1-0) prin golul marcat de Grozen.

● **PENTRU ORICE EVENTUALITATE**, în ipoteza că tratativele

sale pentru perfectarea unui turneu în Iugoslavia, în perioada de întrerupere a campionatului, vor eșua, F. C. Argeș Pitești a discutat și stabilit în principiu partide amicale cu Steaua (7 mai) și C.F.R. Cluj (17 mai).

● **INTILNIREA DE JUNIORI** România-Bulgaria, care urma să aibă loc la 7 mai la București, a fost contramandată. În schimb, cea dintre selecționata olimpică ale României și Bulgariei, programată la 10 mai la București, a fost confirmată.

● **VICTORUL MECI** al Steagului roșu în Cupa Balcanică se va disputa la 14 iunie la Brașov, în compania formației turce Göztepe Izmir (returul la 23 august). Cum se știe brașovenii au pierdut returul partidei cu Trakia Plovdiv, la Brașov, cu 3-2, după ce a condus cu 2-0! În această grupă, în clasament conduce Trakia cu 3 puncte.

● **N. RAINEA VA ARBITRA** jocul Kavalas (Grecia) — Shkendia (Albania), programat la 10 mai în cadrul grupei A a Cupei Balcanice.

ZIUA MULT DORITĂ!

TRU PRIMA OARĂ, O ECHIPA A ROMÂNIEI NU PIERDE LA BUDAPESTA, REALIZEAZĂ UN JOC APRECIABIL, SE AFLĂ ÎN FINAL LA UN PAS DE VICTORIE, IA O OPTIUNE MAJORĂ PENTRU CALIFICARE DUPĂ MECIUL RETUR DE LA BUCUREȘTI ȘI SPALA RUSINEA ACELUI 0-6 AVENTUROS DIN 1968.

Iată, pe scurt, semnificația acestui 1-1 obținut de echipa națională de fotbal la Budapesta. Ultimele minute ale jocului păreau fiecare cit 10 minute de mari, deși jucătorii noștri erau aceia care stăpîneau jocul. În tribune se auzeau doar glasurile suporterilor români, se vedeau numai pancartele mari aduse de acasă cu „HAI ROMÂNIA”. La tribuna a II-a, un grup compact de 3-4000 turiști români însuflețeau parcă tot stadionul. Cînd, în sfîrșit, celebrul domn arbitru Smith a fluierat sfîrșitul partidei, după ce a realizat ultima lui scenă, aceea cu fuga după mingă, după ce jucătorii noștri s-au îmbrățișat și și-au îmbrățișat antrenorul, cu toții s-au dus în dreptul tribunei a II-a și au salutat pe suporterii lor dragi, care i-a încurajat tot timpul meciului, în timp ce tradiționalele torțe se aprinseseră în minile turiștilor noștri.

zekaș, Pancsics, Dunai II, Brankovits ș.a. Au reușit s-o facă bine și dacă, în min. 80, Dembrowschi avea o viteză de execuție mai mare sau arbitru englez Smith sancționa cu penalty infracțiunea lui Balint (cu mult mai clară decît aceea comisă de englezul Maddeley asupra vest-germanului Held, în meciul Anglia — R. F. G. de pe Wembley), ar fi fost posibilă chiar o victorie românească la Budapesta.

Dar și așa, la scorul de 1-1, performanța de la 29 aprilie 1972 a fotbaliștilor noștri la Budapesta este notabilă pentru întreaga opinie mondială a fotbalului și ea se înscrie prestigios pe linia performanțelor obținute în deplasare de celelalte trei echipe din sferturile de finală ale Campionatului european: Belgia, Uniunea Sovietică și R.F.G.

Echipa României a devenit deci cu adevărat matură, experimentată, ambițioasă, capabilă de rezultate prestigioase și se află acum la un pas de a se număra printre primele patru echipe reprezentative ale Europei.

Acest pas trebuie însă făcut cu hotărîre pentru că este clar că adversarii echipei noastre, fotbaliștii maghiari, vor arunca și ei în luptă la București tot ceea ce au mai bun, talentul și capacitatea lor,

Înainte de meciul de la Budapesta, căpitaniile celor două echipe, LUCESCU (România) și PANCSICS (Ungaria), schimbă tradiționalele fanioane și buchețe de flori

Au fost momente emoționante trăite de noi la Budapesta, la care gazdele noastre priveau cu resemnare, dar cu o notă de deplină sportivitate și chiar de curiozitate care a dominat această primă manșă a dublei întîlniri dintre echipele Ungariei și României pentru calificarea în semifinalele Campionatului european. Și din acest punct de vedere va trebui să ne revanșăm la București, acordînd cu toții aceeași atmosferă de ospitalitate și sportivitate fotbaliștilor și turiștilor maghiari care ne vor vizita la 14 mai.

Televiziunea, radioul și presa noastră au redat în imagini și pagini vibrante întîlnirea de la Budapesta, care acum este de domeniul trecutului și, ca întotdeauna, după eveniment apare ca realizată cu ușurință. În realitate n-a fost așa, pentru că echipa Ungariei a pus multe probleme echipei noastre, cu deosebire în prima jumătate de oră, pentru că jucătorii noștri au trebuit să se întrebuintze la maximum pentru a ține în șah jucători de mare valoare ca Szűcs, Fa-

exprimate la maximum. Să ne bucurăm de rezultatul de la Budapesta, care ne oferă tuturor o mare satisfacție și să așteptăm ziua tentativă de calificare, ziua mult dorită de 14 mai, în care, pe lângă calificare și revanșă totală asupra echipei Ungariei, să fie realizată și cea mai prestigioasă performanță continentală a fotbalului românesc.

Aproape sigur că va fi așa de îndată ce, după îmbrățișările calde, sincere cu echipa și antrenorul ei, conducerea federației n-a înțeles să facă după aceste prime ore de euforie, nici o concesie extra program. Jucătorii au solicitat președintelui federației noastre, tov. Mircea Angelescu, amînarea etapei de astăzi a campionatului. Au primit însă un refuz elegant pentru că dacă fotbalul românesc a ajuns în această etapă de consacrare, aceasta se datorește și aplicării cu consecvență a unor principii unanim recunoscute și aplicate, de la care forul nostru de specialitate n-a mai abdicat în ultimii ani.

Aurel NEAGU

DUPĂ O HIBERNARE REGRETABILĂ, ÎNAPOI LA O VECHIE TRADIȚIE

Aradul are o tradiție de incontestabilă forță în aria fotbalului românesc. Echipa sa cea mai reprezentativă (U.T.A.) a dominat o bună bucată de vreme fronturile întrecerii din campionatul intern, a avut și o perioadă de reflux, poate firesc, după atâtea destoinicii, pentru a se lansa iarăși în ultimii patru ani în lupta pentru supremație. Iată, această echipă cu merite incontestabile se află din nou în vârful piramidei, cu șanse reale de a-și reînnoi cununa de campioană, dar ceea ce ni se pare nouă, într-un fel paradoxal și ceea ce ni se mai pare absolut îngrijorător este faptul că la acest club cu pretenții și obligații puternice, izvorul de cadre tinere are debit firav și albia uscată. Echipa care își făcuse o glorie din a-și făuri formația din elemente autohtone, care a mai avut și generozitatea să lanseze în alte cluburi de elită numele unor Koszka, Jenei, Lupeș sau Pantea, a ajuns astăzi un fel de etalon de sărăcie, o „echipă de 13 jucători” (incluzând și rezervele, bineînțeles). Hărțuită de obligații interne și responsabilități pe plan internațional, U.T.A. strigă pe toate drumurile „sintem uzați și oropsiți”, strigă și obține succese, făurindu-și chiar o glorie din condiția ei de formație năpăstuiată și merituoasă. Desigur, disciplina fermă, înalta profesionalizare a metodelor de antrenament, spiritul colectiv întreținut în forma cea mai propice au fortificat „nucleul U.T.A.”, au dat acestei echipe-sablon virtuți superioare, înscrise fără greș pe un circuit al performanțelor maxime, dar în aceste condiții sfârșitul pare previzibil

ca mod de manifestare și ca durată de timp. Un organism suprasolicitat într-un asemenea regim va ceda cu siguranță într-o bună zi, va ceda brusc și dureros. După cîțiva ani buni de performanțe constante, același lot de jucători va acuza oboseală, rutină și blazare, greu de combătut fără infuzia de prospețime și dorință de afirmare a jucătorului de rezervă tânăr, capabil, crescut cu atenție și cultivat cu grijă în umbra binefăcătoare a senatorilor de drept.

U.T.A. a simțit desigur că forța sa se va vesteji fără jucători de schimb, ca o recoltă însămințată mereu pe același petec de pământ. S-a ui-

tat în curtea proprie și a văzut vârstare tinere. Le-a socotit prea puțin coapte pentru marșul ei de campioană și atunci a optat pentru o politică mai puțin riscantă într-un moment anume, dar răzbunătoare în perspectivă: a preferat să-și conserve cu excesivă preocupare elementele de garanție, lângă care a transplantat jucătorii afirmați în alte echipe (vezi cazul lui Pojoni, Gornea, Lereter, Popovici, Kun, Kalinin etc.). Chiar și în aceste condiții de nesocotință crasă a fotbalistilor autohtoni, o parte dintre cei „transferați” (Dumbreanu, Bodrojan, Dobay) nu s-au putut adapta la noua lor echipă, pentru că formația arădeană începuse să plăteas-

că tribut propriei celebrități, dorinței expresive de a-și onora rapid și cu eficiență sigură velleitățile de frunză a fotbalului nostru. Echipa care-și permisesese, într-un interval de mediocritate, riscul de a promova din pepinieră proprie pe un Domide, Axente, Bîrău, care acordase credit unui fost jucător al său (Petrescu) eșuat dintr-un motiv sau altul la alt club, n-a mai fost dispusă să experimenteze, să „construiască” în cet meticolos, pe filiera unui proces organic. Foamea de succese certe a înfiora privirile secției de fotbal de la echipa de juniori, într-un moment crucial, cînd antrenorul Alexandru Dan urca această formație pe treapta întâi a podiumului campionatului național (1968).

Așa se face că o generație de fotbalisti, categoric dotată a fost stopată în evoluția sa, răvășită, împrăștiată în cele patru colțuri de zare. Din 11 jucători campioni naționali, doar Sima și Brăgoveșchi au rămas lângă matcă. Dar unde sînt un Brîndescu, Bodea, Kukla II, unde este Atoțiresei care promitea să facă ravagii pe aripa dreaptă a terenului unde se lansase? Barați la poarta performanței, ei s-au refugiat la oricare altă echipă dispusă să-i primească, pierzîndu-se, previzibil pe drum, la o graniță de vîrstă oare reclama promovarea judicioasă, un climat moral propice și o îndrumare tehnică competentă, așa cum numai la U.T.A. lor puteau să găsească. Echipa mare își vedea de treburile ei, risipindu-și cadrele de mîine, lipsindu-se chiar și de un antrenor de talia lui Torță Jurea, care do-

vedise nu o dată pricepere în munca cu fotbalistii tineri. Efervescența, pasiunea, încrederea din lumea juniorilor fuseseră amputate, echipa de tineret-rezerve însemna doar un balast obligatoriu, pe terenul închiriat de la Indagrara, munca cu juniorii se ducea în virtutea inerției, fără entuziasm și fără speranțe. Tîrîta de succesele și obligațiile ei, U.T.A. a trăit intens, dar artificial, rupt de vîrstarele ei tinere, ca o familie destrămată.

Cineva a intuit că acest salt prin ogrăzile vecinilor arc un sfîrșit, că actuala echipă își va pune singură o frînă, impusă de vîrsta biologică și de efortul intensiv lăsat pe altarul performanței. Poate că antrenorul Dumitrescu, poate că noul președinte al secției de fotbal, Mihai Florea. Se pare însă că amîndoi au stat tîmplă lângă tîmplă și au chibzuit că e mai bine să se reînnoiească firul rupt în urmă cu 4-5 ani de zile. L-au adus înapoi pe antrenorul Toma Jurea, încredințîndu-i echipa de tineret-rezerve (astăzi urcată pe locul cinci), s-au cooptat cinci juniori la această echipă, s-a organizat în această primăvară un trial masiv în rîndul elevilor, la care au răspuns prezent 140 de școlari. Pentru că forțele tinere arădene, dragostea adolescenței pentru fotbal nu au sucombat pe meleagurile unde a jucat Petschovschii. Au hibernat doar, regretabil, o perioadă de timp, mcnîndu-și nemulțumirea. Impulsionate, astăzi vor să-și afirme din nou vitalitatea.

Ion CUPEN

LA CONDIȚII MAI BUNE, REZULTATE MAI BUNE

Centrul de copii și juniori al clubului Petrolul se înscrie, ca existență, printre cele mai vechi dintre cele organizate de F.R.F., pe lângă cluburile divizionare. La Petrolul, de altfel, munca aceasta de creștere și formare a schimbului de mîine s-a bucurat, întotdeauna, de o atenție deosebită și tradiția frumosoaselor realizări, obținute în această direcție, a constituit, adevărat, obiectul unor merite aprecieri.

De curînd, am avut prilejul să vizităm, din nou, acest nucleu ploieștean de instruire, care cuprinde aproape 200 de tineri sportivi și, în cadrul căruia activează cîțiva dintre foștii componenți ai „echipei de aur” a clubului — Marosi, Pahonțu, Marinescu, Gh. Dumitrescu.

Și discuția noastră, cu doi dintre antrenorii centrului, N. Marinescu și Gh. Pahonțu, purtată pe marginea unor probleme de conținut ale procesului de formare a viitorilor fotbalisti și-a propus, cu această ocazie, să dea răspunsul la două întrebări de permanență actualitate.

Prima se referă la unele aspecte legate de activitatea de selecție. Maestrul emerit al sportului, Gh. Pahonțu, apreciază că în Ploiești, baza de recrutare a copiilor cu aptitudini sportive este încă insuficientă calitativ, în ciuda faptului că, uneori, la un concurs de selecție se prezintă un număr destul de mare de candidați la „examenul de admitere” în școala fotbalului organizat. Marile dificultăți, care apar încă din startul muncii cu copii, constau, pe de o parte, în aceea că, în mod obișnuit, cei cu o anumită îndemînare specifică nu au și o conformație fizică corespunzătoare (robustețe, gabarit) iar pe de altă parte — și acesta

PETROLUL

este aspectul cel mai simptomat — în faptul că atunci cînd există, totuși, perspectiva realizării unei selecții la nivelul optim (talent + dezvoltare fizică bună), apare împotrivirea părinților, care vîd, în mod greșit, în fotbal, o piedică pentru realizarea în viață a copiilor lor.

Soluția la care am ajuns, în ultimul timp, pentru rezolvarea unei asemenea situații, ne spune Gh. Pahonțu, este aceea a stabilirii unei legături mai strîns cu părinții celor în cauză. Se realizează, astfel, o înțelegere, în virtutea căreia obligațiile, asumate reciproc, sînt și o garanție a unor reușite viitoare depline. Și avem multe exemple, deocamdată încurajatoare, în acest sens. Pentru că nu-i ușor să ai copii talentați la fotbal, cîmîniți și buni la învățătură, așa după cum se tînde, și cum ne străduim să onorăm sarcinile noastre de adevărați pedagogi.

Răspunsul la cea de a doua întrebare — baza materială a instruirii — îl dă maestrul sportului N. Marinescu, șeful centrului.

Pînă nu de mult, în urmă cu un an, ne antrenam pe unde puteam, în condiții grele, avînd la dispoziție un spațiu de instruire insuficient și impropriu, în timp ce meciurile le disputam pe un teren necorespunzător, plasat la marginea orașului. De curînd însă, clubul ne-a pus la dispoziție o bază nouă, în zona sălii sporturilor, cuprinzînd un teren cu iarbă și un altul, adiacent, amenajat pentru pregătire și jocuri de mini-fotbal. Dacă mai punem la socoteală și faptul că putem folosi, în continuare, spațiul de care am beneficiat pînă acum — inclusiv sala de sport, pe timp nefavorabil, și terenul stadionului centrului pentru jocurile oficiale, rezultă că acum avem asigurate condițiile materiale ale unei mai bune instruirii. Și că așteptăm, firesc, ca și rezultatele muncii noastre să fie mai bune de acum înainte.

La centrul de copii și juniori al Petrolului, acolo unde nu cu mulți ani în urmă au crescut și s-au afirmat după aceea, jucători ca Stănescu, Oprean și Crîngășu sau, mai de curînd, cei din generația lui Dobrea, Istrățescu, Angelescu și Mureșan, se plămădesc astăzi — într-un cadru de instruire redimensionat de străduințe spre mai bine și de realizările prezentului, marile speranțe ale fotbalului ploieștean de mîine. Printre acestea, nume ca cele ale lui Babone, Mitrea sau Florea IV sînt, deocamdată, doar cîteva din florile unei grădini care promite, în viitorul apropiat, un rod bogat.

M. I.

VIAȚA INTERIOARĂ A ECHIPEI PREZINTĂ MULTE IMPURITĂȚI

Nimeni n-a crezut că s-ar fi putut întîmpla o asemenea minune, ca C.F.R. Cluj să cîștige la Iași. Da, e adevărat, și F.C. Argeș plecase victorioasă de pe stadionul din Copou. Dar F.C. Argeș nu-i C.F.R. Cluj! Și, totuși, minunea s-a întîmplat. În ultima etapă disputată, Politehnica era înfrîntă, pe stadionul din Iași, de C.F.R., adică tocmai de echipa ce luptă din răspuțeri să pazeze altcuiva locul 15, al retrogradării.

Am fost la Iași în ziua aceea și am asistat la drama echipei studentești. Formația lui V. Mărdărescu a pierdut fără drept de apel. De ce? Din motive ce se cer a fi amintite pentru că anumiți oameni, printre ei, din păcate, și jucători, din motive greu de înțeles, caută să denatureze lucrurile, să deformeze adevărul adevărat.

În acest campionat, se știe, Politehnica n-a mers așa cum ar fi dorit-o suporterii ei. În sezonul de toamnă, traumatismele unei dispute interioare (jucători — antrenori — conducători) i-au influențat randamentul. În cele din urmă, grație unor eforturi lăudabile ale tuturor părților (mai ales ale secției de fotbal și organelor sportive locale), rachiuna, ambiția, demne de o cauză mai bună, au fost abandonate, în favoarea unei munci serioase, în adevărat spirit de echipă. Și rezultatele au început să apară. Cu 2-1 la Cluj, în fața C.F.R.-ului, cu 1-1, tot în orașul de pe Someș, cu Universitatea, cu 0-0 la Ploiești, cu aceste puncte prețioase aduse din deplasare, Politehnica se îndepărtase de obsedantele locuri 15-16. Dar a venit meciul pierdut în fața lui F.C. Argeș. Rănile mai vechi au început — din orgoliu, din răfuială și proastă înțelegere a situației — să se deschidă. Și au răbufnit, mai ales după meciul cu C.F.R. Atunci, la 5 minute după meci, după neprevăzută înfrîngere, în cabină, Vasile Ianul, cel ce nu jucase datorită indisponibilității sale, a strigat în gura mare că „va da câștig pe față”, că „va aștepta o sedință în care va vorbi trei ore, fără ca antrenorul să i se dea dreptul la cuvînt”. Tot atunci a fost... pus la punct și secundul Avasilichionie.

De unde și de ce o asemenea

atitudine din partea unui sportiv pe care l-am știut, întotdeauna, cumpătat și... sportiv? Se pare că Ianul era supărat de indisponibilitatea sa și de lipsa unor condiții de refacere. Dar am aflat, și apoi am auzit cu urechile noastre, că lui Ianul i s-au creat condiții pentru a merge la tratament, pe spezele clubului, că n-a fost uitat de nimeni. Acolo, în cabină, antrenorilor le-au mai fost aruncate cuvinte grele, „că au făcut formația ca să piardă meciul”. (Să ne mai mirăm de ce pierde Politehnica?)

Oare să fie așa cum s-a afirmat? Categorie — nu! Iată de ce. Costas era accidentat la genunchi și suspect de rupere de menisc. Jucătorul în cauză ne-a declarat că terenul e devină, fiind prea tare. Alții ne-au spus, însă, că tîrîndul norțar, într-un moment de bună dispoziție, după o eleneră prierenie cu Bachus, a sărit... peste un șant, în apropierea motelului Bucium. Ianul s-a accidentat în partida cu F.C. Argeș — ruptură de ligamente. Romilă II a vrut să-l „termine” pe Jercan și, din contactul cu „talpa” piteșteanului a ieșit cu glezna contuzionată. În ziua meciului și el era ca piciorul în ghips. Moldoveanu trece prin momente grele după nefelicitul accident din ianuarie, cînd a suferit arsuri grave. Și-a reușit antrenamentele, a și jucat la tineret, dar încă nu era pregătit pentru un meci de Divizia A. (Și, totuși, ca să-l ajute, într-un fel, antrenorii, de acord cu secția, l-au trecut pe forțe la meciul cu C.F.R. Cluj. De ce, o știe el singur). Ayadar, patru jucători de bază erau indisponibili. În min. 35 s-a accidentat și Marica.

Și, atunci, cum se poate afirma că antrenorul a alcătuit echipa doar așa, ca să piardă? Mărdărescu s-ar fi putut să gesească, folosindu-i pe Inze extremă stîngă și pe Lupulescu mijloc, dar nu credem că a făcut-o cu intenție. Cîre antrenor vrea ca echipa lui să piardă?

Adevărul e că acel joc a fost pierdut mai mult din cauza lui Naste. Ce pretenții să ai de la el? E un portar talentat, dar nu și experimentat la cei 17 ani neîmpliniți. Așa au fost, la vre-

mea lor, și Iordache, și Costas. Și cu ei s-au pierdut cinci-șase meciuri, pînă s-au rotat. Dar se vede treaba că aceste lucruri au fost uitate. S-a trecut peste greșelile lui Naste — și ale altor jucători — și unii au decretat că antrenorii au vrut să piardă meciul. E grav și faptul că atunci, cînd s-au stîrnit aceste lucruri, tăcerea celorlalți jucători a însemnat o aprobare a celor spuse, fără ca cineva, să restabilească adevărul, cinstii, deschis.

Politehnica Iași are nevoie de refacerea potențialului psi-

POLITEHNICA Iași

hic, de unitate morală. Ajutorul pentru a încerca o îmbunătățire a situației sale trebuie să vină și din partea publicului. În partida cu C.F.R. Cluj aveai impresia că ieșenii joacă pe teren străin. În momentele grele, cînd jucătorii simțeau nevoia de ajutorul... suporterilor, cei mai mulți dintre aceștia îi huiiau la nesfîrșit. Cîțiva huligani și-au făcut o ocupație în a da telefoane acasă antrenorului pentru a-i cere să părăsească orașul, altfel... Nu ne îndoiim că la Iași sînt organe competente care să-i pună la punct pe acești amatori de... senzații, cu totul străine societății noastre.

În Divizia A mai sînt de jucat opt etape. Lupta nu e încheiată. Dar pentru ca Politehnica Iași să treacă cu succes examenul greu pe care îl are în față, trebuie să-și refacă moralul (din acest punct de vedere, C.F.R. Cluj e un exemplu demn de toată lauda), să-i redea fotbalului pe cei indisponibili, să-și unească forțele. În fața de cei irascibili, mereu nemulțumiți, care mereu caută nod în papură, să se ia măsuri

cate, fără îndoială, pot fi discutate și soluționate de către oamenii cei mai competenți, chiar într-o sedință în care să se spună lucrurilor pe nume, deschis, fără patimă și rachiuni. Secția de fotbal, cu oameni competenți și imparțiali în alcătuirea sa (ing. M. Patras, D. Bularda, arb. G. Prohib și alții) poate asigura cadrul corespunzător unei astfel de discuții. E nevoie ca Politehnica să fie ferită de influența nefastă a unor... prieteni din afară, care tot toarnă gaz pe foc, pentru a incinge spiritele din sinul echipei, iar jucătorii înșiși să ia atitudine față de cei ce îmbibesc atmosfera din lot cu tot felul de impurități.

Organele sportive locale (conducerea clubului și a CJEF's), cu grijă și răspundere, au dator să facă lumină, iar cei vinovați să fie exemplar sancționați. O echipă, și, mai ales, una de Divizia A, nu trebuie să constituie mediul prielnic pentru răufelile personale, manifestări străine sportului din țara noastră. Mai ales că e vorba de viitori profesori și ingineri, adică de intelectuali chemați mai tîrziu să facă ei educație altora.

Constantin ALEXE

„PUNCTELE DE AUR”. CUCERITE ÎN DEPLASARE. POT FI DECISIVE ÎN ACTUALUL CAMPIONAT

Odată trecut meciul cu Ungaria, se reia campionatul. Dar numai pentru o etapă pentru că se apropie partida retur cu Ungaria și cea cu Danemarca și pregătirile în vederea lor necesită o nouă pauză în Divizia A.

Această etapă (a XXIII-a) care se desfășoară sub semnul duelurilor indirecte U.T.A. — F. C. Argeș și Politehnica — C.F.R., vizind locurile 1 și 15, bătălie care pasionează cel mai mult la ora actuală, cuprinde următoarele jocuri:

MIERCURI, 3 MAI

„U” Craiova — A.S.A. Tg. Mureș
U. T. Arad — St. roșu Brașov
Petrolul Ploiești — F. C. Argeș Pitești
Jiul Petroșani — Politehnica Iași
Rapid București — Steaua București
„U” Cluj — C.F.R. Cluj
Crișul Oradea — Sport Club Bacău

JOI, 4 MAI

Dinamo București — Farul Constanța
Așadar, o etapă cu multe „capete de afiș” — la București, Arad, Ploiești, Petroșani, Cluj, Craiova — în care, ca și în alte etape, trecute sau viitoare, vor cântări foarte mult punctele pierdute acasă sau cele câștigate în deplasare, mai ales în ce privește decizia în sectoarele litigioase ale clasamentului.

DOUA CLASAMENTE SEMNIFICATIVE

Puncte pierdute acasă sau câștigate în deplasare...

Iată o temă destul de des dezbătută — și nu numai în actualul campionat, — în același timp cu problema eficacității sau, mai bine-zis, a ineficienței echipelor. Pentru că nu de puține ori, un punct pierdut sau un gol mai puțin marcat acasă au lipsit o echipă de un loc mai bun în clasament, după cum un punct câștigat sau un gol mai mult marcat în deplasare au avut efecte pozitive asupra

poziției în clasament a echipei.

În principal interesează randamentul divizionarilor A în jocurile disputate afară în actualul campionat. Cum se prezintă lucrurile din acest punct de vedere? Situația apare destul de clar din aceste două clasamente, unul alcătuit în baza rezultatelor jocurilor susținute acasă (inclusiv meciurile inter-bucureștene și inter-clujene), altul după rezultatele din deplasare, după 22 de etape:

CLASAMENTUL „ACASĂ”

1. Sport Club	12	10	1	1	25—	7	21	(87,5%)
2. „U” Cluj	12	10	1	1	23—	6	21	(87,5%)
3. F. C. Argeş	11	10	0	1	26—	9	20	(90,9%)
4. St. roşu	11	9	1	1	23—	6	19	(86,3%)
5. U.T.A.	10	8	2	0	29—	6	18	(90,0%)
6. Steaua	12	7	4	1	20—	6	18	(75,0%)
7. A.S.A.	11	7	4	0	16—	3	18	(81,8%)
8. Farul	11	7	4	0	17—	7	18	(81,8%)
9. „U” Craiova	11	8	1	2	23—	7	17	(77,2%)
10. Rapid	13	8	1	4	20—	11	17	(65,3%)
11. Dinamo	12	6	4	2	18—	11	16	(66,6%)
12. Jiul	10	6	4	0	14—	3	16	(80,0%)
13. Politehnica	12	5	3	4	18—	13	13	(54,1%)
14. Petrolul	11	5	3	3	7—	7	13	(59,0%)
15. C.F.R.	11	3	4	4	8—	10	10	(45,4%)
16. Crişul	11	2	5	4	6—	8	9	(40,9%)

CLASAMENTUL „AFARĂ”

1. U.T.A.	12	3	5	4	11	13	11	(45,8%)
2. A.S.A.	11	3	3	5	9	16	9	(40,9%)
3. F. C. Argeș	11	4	0	7	10	19	8	(36,3%)
4. St. roșu	11	1	5	5	4	8	7	(31,8%)
5. Petrolul	11	2	3	6	4	19	7	(31,8%)
6. „U” Cluj	10	2	2	6	10	16	6	(30,0%)
7. Dinamo	10	2	1	7	11	16	5	(25,0%)
8. Sport Club	10	1	3	6	9	19	5	(25,0%)
9. C.F.R.	11	1	3	7	10	21	5	(22,7%)
10. Politehnica	10	0	5	5	6	18	5	(25,0%)
11. Jiul	12	2	1	9	5	23	5	(20,8%)
12. Steaua	10	1	2	7	7	13	4	(20,0%)
13. Rapid	9	1	2	6	6	16	4	(22,2%)
14. „U” Craiova	11	0	4	7	3	20	4	(18,1%)
15. Farul	11	0	2	9	3	22	2	(9,0%)
16. Crișul	11	0	1	10	3	25	1	(4,5%)

DIN NOU MAI BINE ACASĂ...

Ce rezultă de aici? În primul rând, din comparația procentajelor de realizări (notate în dreptul fiecărei echipe), că echipele continuă să se... simtă mai bine atunci când joacă acasă, bineînțeles cu excepțiile de rigoare. Din acest punct de vedere câteva echipe constituie exemple din cele mai convingătoare: Farul, de pildă, 90% din totalul de puncte acumulate le-a realizat acasă și numai 10% în deplasare (!); Steaua 81,8% acasă și 18,1%

afară; „U” Craiova 80,9% față de 19,0%; Sport Club 80,7% față de 19,2%; „U” Cluj 77,7% față de 22,2%. În schimb, și aici se vede mai bine importanța potențialului ofensiv sporit, echipele care au realizat mai multe puncte în deplasare, paralel cu acumulările de acasă, ocupă în clasament și poziții bune: U.T.A. cu 37,9% din puncte cucerite afară — locul 1, F. C. Argeș cu 28,5% — locul 2, A.S.A. cu 33,3% — locul 4.

PROGRES — MINIM — FAȚA DE 1970/71

Deși ultimele exemple citate sînt cazuri de excepție, totuși în actualul campionat se constată un ușor progres față de ediția trecută în ce privește realizările în meciurile din deplasare. Acest progres rezultă din următoarele

date statistice, comparate, după 176 jocuri disputate în campionat (1970/71 și 1971/72), cu precizarea — necesară — că în cele 176 de meciuri s-au marcat 402 și, respectiv 404 goluri:

	1970/71	1971/1972
Victorii acasă	112 (63,6%)	109 (61,9%) —1,7
Meciuri nule	41 (23,3%)	42 (23,8%) +0,5
Victorii afară	23 (13,0%)	25 (14,2%) +1,2
Puncte acasă	270 (76,7%)	260 (73,8%) —2,9
Puncte afară	82 (23,2%)	92 (26,1%) +2,9
Goluri acasă	292 (72,6%)	291 (72,0%) —0,6
Goluri afară	110 (27,3%)	113 (27,9%) +0,6

Plusurile din dreptul realizărilor în deplasare subliniază progresul amintit, dar — în același timp — ele arată că este minim, parcă ar vrea să spună că s-a produs accidental.

În realitate, în actualul campionat au apărut unele semne de îmbunătățire a comportărilor în deplasare, care au subrezit oarecum avantajul terenului propriu. O dovadă o poate constitui faptul că în 115 jocuri (65,9%) din totalul de 176 s-au înregistrat rezultate stricte (meciuri nule — 42; sau victorii la un gol diferență — 73), ca cel mai frecvent scor a fost 1—0 (de 48 de ori).

În același timp, însă — și acest fapt este iarăși adevărat — echilibrul de forțe care a început să apară în jocurile din deplasare și pentru care pledează, într-un fel justificat, cifrele de mai sus, precum și altele, se datorește în primul rând

unei mai bune organizări a jocului de apărare, unor apărări mai ferme și ermetice și îmbunătățirii jocului pe contraatac, deci nu unui joc deschis, de la egal la egal. Echipele noastre continuă, totuși, să rămână tributare, atunci cînd se află în deplasare, jocului defensiv. Că așa este o mărturisesc numărul încă mic de puncte câștigate și, mai ales, numărul și mai mic de goluri înscrise afară. De aceea un punct cucerit pe alt teren este numit „de aur” și poate decide chiar soarta unui campionat sau a unei retrogradări.

În concluzie, progres față de campionatul precedent (după același număr de etape sau jocuri), dar insuficient pentru a afirma că s-a produs mai mult decît un început — și acela destul de timid — de anihilare a avantajului terenului.

Petre GAȚU

Fază din partida București A — Budapesta, disputată luni, și câștigată cu 2—0 de jucătoarele noastre

TURNUL INTERNAȚIONAL FEMININ DE FOTBAL

CÎȘTIGĂTOARE: SELECȚIONATA BUCUREȘTI A

Luni, pe stadionul Dinamo, în prezența citorva sute de spectatori care au înfruntat cu stoicism o ploaie rece și pătrunzătoare, au avut loc primele meciuri ale Turneului internațional de fotbal feminin, competiție organizată de Consiliul municipal pentru educație fizică și sport București în cinstea zilei de 1 Mai.

În partida din deschideră cupajului, Selecționata B a Bucureștiului a întâlnit reprezentativa Belgradului. Mult mai bine pregătite, jucătoarele jugoslave au dominat cu autoritate tot timpul înscrind două goluri prin Savici și Mirza. Al doilea meci a opus selecționata Bucureștiului și Budapestei. Jucînd în repriza a doua foarte bine — s-au evidențiat în mod deosebit Șerbezeanu, Nicolau, Badea și Niță — bucureștenele au câștigat cu 2—0, Nicolau și Badea fiind autoarele golurilor.

Conform regulamentului, marți 2 mai, în primul meci s-au întâl-

nit învinsele din prima zi a turneului: Selecționata B a Bucureștiului și Reprezentativa orașului Budapesta. Câștigînd cu 2—0, jucătoarele bucureștene s-au clasat pe locul III.

În finala turneului, partidă așteptată cu viu interes de un număr mai mare de spectatori decît cei prezenți în prima zi, în tribunele stadionului, echipa Bucureștiului, antrenată de D. Popescu și N. Chirilă, a câștigat în fața unsprezeceului belgradean. Rezultat final 8—7, în urma executării penaltyurilor prevăzute de regulamentul, deorece după scurgerea timpului de joc scorul era egal, 1—1.

În afara echipelor clasate pe primele trei locuri au mai fost premiate: cea mai tehnică jucătoare — M. Poliacovici (Belgrad); golgetera turneului — D. Nicolau (București A); cea mai tinăra jucătoare — M. Balasz (Budapesta).

S. Guth (Budapesta) a fost aleasă „Miss Turneu”.

Pompiliu VINTILA

Divizia B

REGRUPARE ÎN SUBSOLUL CLASAMENTULUI

Salonul secund a oferit, duminică, iubitorilor fotbalului, o etapă mai agitată ca de obicei. De astă-dată, s-au înscris mai multe goluri (37), oaspeții au dat o replică mai dîră și au reușit chiar să „ciupească” puncte. Doar o singură echipă a terminat învingătoare în deplasare: Progresul Brăila, care a întrecut pe F.C. Galați, după un joc de slab nivel tehnic și în care gălățenii au

evoluat cu mult sub comportările anterioare. Printre performere se mai numără Sportul studențesc și Vulturii textila Lugoj. În urma rezultatului de egalitate de la Cimpina, studenții au acum doar trei puncte mai mult decît Progresul București. Micșorarea diferenței dintre aceste formații a redeschis lupta pentru primul loc, astfel că întâlnirea directă dintre ele, ce va avea loc duminică, este așteptată cu și mai mult interes. Amin-team că una dintre formațiile care au obținut puncte în deplasare este și Vulturii textila. Formația din Lugoj, după rezultatele ce le-a realizat în ultimele două etape, pare că vrea să devină o echipă a scorurilor-surpriză. În etapa precedentă, lugojenii au fost întrecuți, pe propriul teren, de Olimpia Satu Mare, iar duminică au terminat la egalitate cu feroviarii timișoreni!

Deci, în fruntea clasamentelor situația a rămas neschimbată: SPORTUL STUDENȚESC este talonat de Progresul București — în seria I; C.S.M. REȘITA, cu regularitatea unui metronom, acumulează puncte după puncte, menținîndu-și avantajul de 6 puncte față de principalul său urmăritor, Minerul Baia Mare — în seria a II-a.

În subsolul clasamentelor, cu o excepție, s-au produs multe modificări. În seria I, excepția o constituie Portul Constanța, care, în urma noului eșec suferit, a rămas cu același număr de puncte (15) și deține „lanterna roșie”. În schimb, s-a mărit la 9 numărul echipelor amenințate de locul 15, actuala deținătoare a locului — Chimia Rm. Vlcea — fiind doar la 4 puncte de Metalul București (locul 7). Și în seria a II-a s-a produs o regrupare a formațiilor ce luptă pentru a evita locurile 15 și 16. În această serie, însă, numărul echipelor este și mai mare: 13! Și aici diferența este de 4 puncte: Gaz metan Medias (locul 16) 19 puncte, față de Minerul Anina (locul 4), 23 de puncte...

Așadar, etapa a XXII-a a redeschis lupta pentru poziția de lider a seriei I.

precum și pentru ocuparea unor locuri ferite de emoții în cele două serii. Probabil că etapa de duminică va da un atu în plus cîștigătorului derbyului seriei I (Sportul studențesc — Progresul București) în realizarea dorinței de a promova în Divizia A. În rest, să mai așteptăm.

SERIA A II-a

Olimpia Satu Mare — Electroputere Craiova 2—0 (0—0); Metalurgistul Cugir — Minerul Anina 2—2 (0—2); C.F.R. Timișoara — Vulturii textila Lugoj 1—1 (1—0); Minerul Baia Mare — C.F.R. Arad 4—1 (1—0); C.S.M. Sibiu — Chimia Făgăraș 3—1 (2—0); Olimpia Oradea — Corvinul Hunedoara 3—1 (0—0); Gloria Bistrița — Politehnica Timișoara 2—0 (0—0); C.S.M. Reșița — Gaz metan Medias 1—0 (1—0).

CLASAMENTUL

1. C. S. M. REȘITA	22	14	4	4	34	14	32
2. Minerul Baia Mare	22	11	4	7	40	24	26
3. C.F.R. Timișoara	22	9	6	7	29	18	24
4. Minerul Anina	22	10	3	9	28	30	23
5. C.F.R. Arad	22	9	5	8	25	27	23
6. Politehnica Timiș.	22	8	5	9	28	24	21
7. Gloria Bistrița	22	8	5	9	28	24	21
8. Metalurgistul Cugir	22	9	3	10	18	22	21
9—10. C.S.M. Sibiu	22	9	3	10	22	27	21
9—10. Olimpia Satu Mare	22	9	3	10	15	20	21
11. Vulturii textila Lugoj	22	8	5	9	18	23	21
12. Chimia Făgăraș	22	9	2	11	35	33	20
13. Olimpia Oradea	22	9	2	11	28	28	20
14. Electroputere Craiova	22	8	4	10	16	27	20
15. Corvinul Hunedoara	22	8	3	11	23	26	19
16. Gaz metan Medias	22	8	3	11	15	25	19

ETAPA VIITOARE (7 mai): Corvinul Hunedoara — Minerul Baia Mare. C.S.M. Sibiu — Olimpia Oradea. Olimpia Satu Mare — Minerul Anina. C.F.R. Timișoara — Politehnica Timișoara. Gaz metan Medias — Gloria Bistrița. Vulturii textila Lugoj — C.S.M. Reșița. C.F.R. Arad — Electroputere Craiova. Chimia Făgăraș — Metalurgistul Cugir.

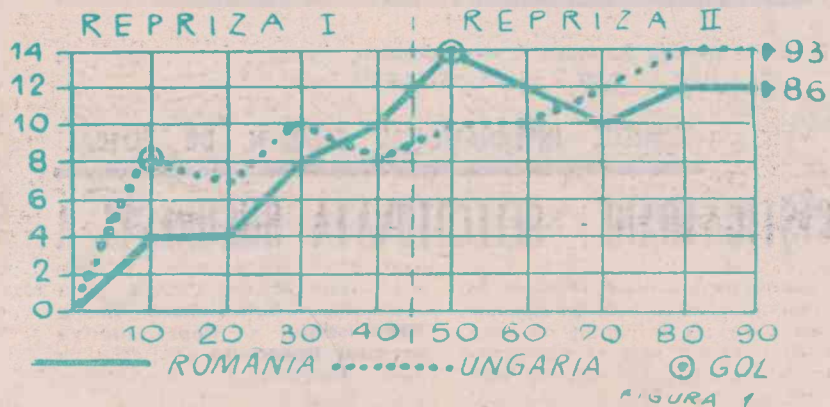
JOC ECHILIBRAT, EVOLUȚIE BUNĂ A ECHIPEI NOASTRE, REZULTAT FIRESC, ECHITABIL

● JOUL, ÎN LUMINA CIFRELOR ●

Rezultatul obținut de naționala noastră poate fi — și pe bună dreptate — considerat ca excelent. Pledează în favoarea acestui calificativ nu numai frumoasa perspectivă ce ne-o oferă acum returnul de la București (calificarea în semifinala campionatului european), ci și faptul că, odată cu acest meci, fotbalistii noștri au făcut din nou dovada elocvență a maturității lor competiționale, de astă dată în inuși fieful unui adversar de certă va-

chipa noastră și cea maghiară, nu a existat pe parcursul întâlnirii un decalaj evident în ceea ce privește numărul acțiunilor de atac. Acest lucru dovedește un echilibru real în joc, echilibru marcat de altfel, în final și prin raportul general al acțiunilor ofensive (93-86) cu o diferență, în favoarea fotbalistilor maghiari, cu totul nesemnificativă.

Un al treilea element caracteristic al meciului, așa cum rezultă din datele aceleiași figuri nr. 1, este a-

loare internațională, față de care tradiția întâlnirilor directe era mai mult decât un handicap psihologic. Dincolo de acest calificativ, izvorit, să spunem, dintr-un sentiment normal de satisfacție, de împlinire sau chiar de depășire a unor așteptări, rezultatul de simăbă trecută de pe Nepstadion mai trebuie considerat și ca meritat, echitabil și chiar firesc, dacă ținem seama de ansamblul desfășurării ostilităților din teren. Și cind spunem acest lucru avem în vedere atât raportul general de forțe, perioadele de dominare tactică și teritorială, situa-

ționele de joc, cât și momentele de inițiativă care au determinat un anumit echilibru în joc, echilibru care — în condițiile dificile ale jocului în deplasare — ne apare ca un veritabil succes. De unde rezultă acest lucru? Înseamnă că naționala noastră, pe marginea întâlnirii de la Budapesta, ne-au permis să depășim limitele obișnuite ale apărării și să impuneam cu tentă de subiectivism. Cu mijloace de obiectivizare a jocului propriu-zis, datele obținute de noi și prezentate centralizat în statistica de față, ne oferă un bun prilej de analiză, de reflecție și concluzii.

ECHIPE		ACȚIUNI OFENSIVE ORGANIZATE					
		NERE- UȘITE	INCHEIATE CU SUT LA POARTĂ				TOTAL ACȚIUNI OFENSIVE
			AFARĂ	PE POARTĂ	GOL	TOTAL	
ROMÂNIA	Rep I	30	1	3	0	4	34
	Rep II	48	3	1	1	4	52
	TOTAL	78	4	4	1	8	86
UNGARIA	Rep I	37	3	7	1	11	48
	Rep II	40	4	1	0	5	45
	TOTAL	77	7	8	1	16	93

FIGURA 2

ționele de joc, cât și momentele de inițiativă care au determinat un anumit echilibru în joc, echilibru care — în condițiile dificile ale jocului în deplasare — ne apare ca un veritabil succes.

De unde rezultă acest lucru? Înseamnă că naționala noastră, pe marginea întâlnirii de la Budapesta, ne-au permis să depășim limitele obișnuite ale apărării și să impuneam cu tentă de subiectivism. Cu mijloace de obiectivizare a jocului propriu-zis, datele obținute de noi și prezentate centralizat în statistica de față, ne oferă un bun prilej de analiză, de reflecție și concluzii.

Mai întâi, să urmărim diagrama care indică cursul general al acțiunilor ofensive ale celor două echipe, exprimat pe fracțiuni de timp, a cîte zece minute (linia orizontală) și număr de atacuri organizate (linia verticală).

Și o primă constatare ar fi aceea că evoluția formației noastre — după un început incert, dominat de timiditate și lipsă de inițiativă — a fost ascendentă, atingînd valori din ce în ce mai mari, către sfîrșitul primei reprize: că a continuat în același ritm crescend, în prima repriză a celei de a doua reprize, cînd a înregistrat și cota maximă ofensivă (14 atacuri în zece minute de joc!) și ca o consecință directă, firesc, a venit și golul egalizator al lui Sătmăreanu; pentru ca apoi, după un ușor sinclinal între minutele 60-70, situat nu mai jos de valoarea celor mai bune realizări din prima parte a jocului, să crească din nou în final, înregistrînd un total de 86 acțiuni ofensive, cifră pe drept cuvînt, excelentă pentru o echipă în deplasare, pentru un joc în care în mod normal ești obligat mai mult să te aperi decît să ataci.

O a doua constatare, pe care o facem urmărind diagrama de la fig. 1, se referă la faptul că, în ansamblul desfășurării partidei, între e-

Trecînd acum de la graficul frecvenței ofensive, sau al inițiativelor în joc, la cel care indică finalitatea acțiunilor în atac (fig. 2) constatările noastre se opresc, la început, asupra faptului că procentual, formația maghiară a înregistrat mai multe reușite decît reprezentativa română, lucru normal, după noi, în condițiile specifice oferite de avantajul terenului. Urmărind însă, desfășurarea pe reprize a acestor acțiuni observăm că existența unui oarecare decalaj pe planul finalității ofensive își găsește explicația în activitate mai laborioasă a naționalei Ungariei în prima parte a jocului. În repriza a doua însă, situația se prezintă aproape echilibrată, ceea ce scoate în evidență revederea puternică a formației noastre și aportul ei consistent la aspectul calitativ al partidei.

De asemenea, ar mai trebui adăugat, tot la acest capitol și faptul că nota generală de echilibru a partidei s-a reflectat și în numărul ocaziilor mari de gol ale celor două echipe: Ungaria, prin „barele” lui Branikovits din min. 18 și Zambo din min. 37; România prin șutul lui Domide (min. 24) respins miraculos de Bălint de pe linia porții și acțiunea lui Dembrowschi (min. 80) oprită neregulamentar în careu, dar nesancționată de arbitru.

Așadar, la Budapesta scorul egal obținut de tricolori în fața puternicei reprezentative a Ungariei nu a însemnat rodul unei întâmplări, în care șansa ar fi fost cumva de partea noastră. Ci efectul unui joc echilibrat în care echipa, condusă de Angelo Niculescu a evoluat, așa cum ne-a obișnuit în ultimul timp, la nivelul unei concepții de joc realiste cu trăsături caracteristice fotbalului modern: apărare sobră, calmă și precisă și mai ales spirit ofensiv, susținut de o bună pregătire fizică și psihică.

Mihai IONESCU

Înainte a partidei, reprezentativa României se prezintă publicului. De la stînga la dreapta: Deleanu, Dună, Iordănescu, Dinu, Sătmăreanu, Lupescu, Răducanu și Lucescu

CUM S-AU COMPORTAT CEI UNSPREZECE

În rîndurile de mai jos, cîteva aprecieri individuale asupra celor unsprezece jucători ai echipei noastre.

Le facem însă cu convingerea că cititorii noștri au reținut, în prealabil, din ansamblul comentariilor asupra partidei de la Budapesta, ideea principală, de bază, aceea că rezultatul obținut simăbă pe Nepstadion este, mai înainte de orice, un efect al puterii de luptă a tuturor, al omogenității echipei, al jocului colectiv practicat de „tricolori”.

RĂDUCANU (nota 9). A fost foarte solicitat în prima jumătate a jocului și în special în primele 20 de minute. S-a dovedit, o dată în plus, capabil să se concentreze, să trateze un meci cu toată seriozitatea. La golul primit, a ieșit curajos, reușind să atînga, mînea, dar nu s-o și devieze în afara spațiului porții. A apărut de două ori șuturi puternice (Dună II, Szűcs). A însoțit încrederea echipei, mai ales în repriza a doua, cînd intervențiile sale sigure, calme, la mîngile înalte au frînt numeroase atacuri ale gazdelor.

SĂTMĂREANU (nota 10). În con-

cordanță cu buna sa formă sportivă din acest sezon, a dat simăbă totală satisfacție. A făcut, de altfel, una din cele mai bune partide ale sale în echipa națională, deși a avut în Zambo un adversar direct mai mult decît incomod. A participat la atac cu măsură și cu oportunitate. Energic; sigur pe el; și-a suplinit bine partenerii: excelent inspirat la lovitura liberă executată de Iordănescu în min. 56, a înscris un gol „de aur”.

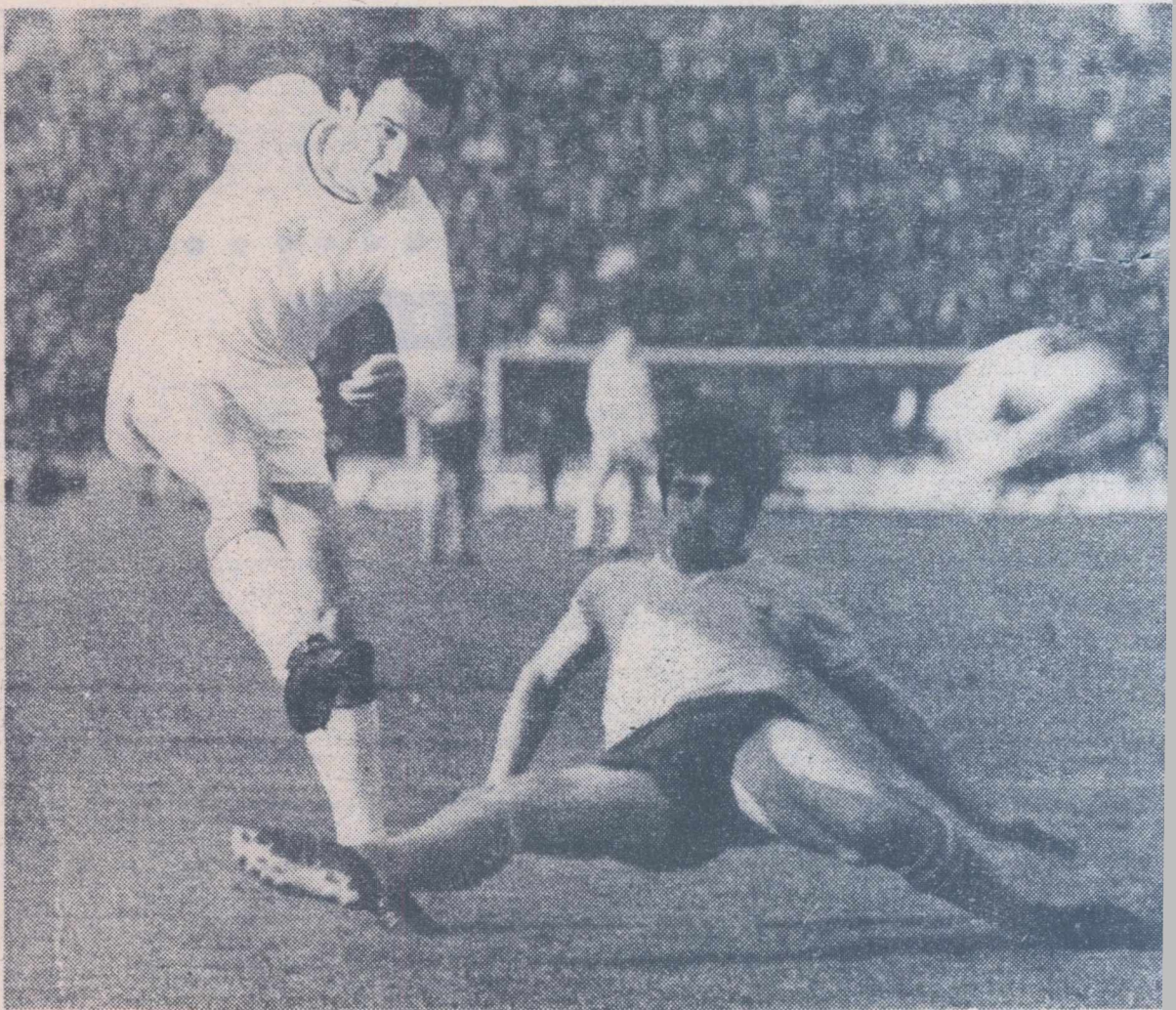
LUPESCU (nota 9). Mai puțin sigur în debutul de partidă, ne-a lăsat impresia că „s-a încălzit” mai greu decît alți coechipieri. A intrat însă curînd în ritmul său obișnuit, avînd intervenții excelente la cap, chiar împotriva unui Dună II, mai înalt și remarcabil prin detentă. În a doua repriză, i-am remarcat plasamentul, interceptările aeriene. Ne-a făcut plăcere să vedem în el, în continuare, unul din oamenii de bază ai echipei.

DINU (nota 9). Comportare liniară, constant bună, chiar dacă pe parcursul întîlnirii a comis unele greșeli. Veritabil stîlp al apărării, a contribuit la atac mai puțin decît

de obicei, dar acesta — deparat a fi un reproș — este un merit pe care-l subliniem ca pe o dovadă răspuns la criticile ce i s-au adresat anterior. Nu s-a mai „avenit” decît, în... curse laterale, dovă mobilitate, spirit de înțrăjutor coechipierilor. Excelent, alături de Lupescu, la mîngile din vole repriza a doua, cînd atacul n-a mai realizat nimic pe r.

DELEANU (nota 8). Faptul avut ca adversar direct pe mai bun atacant ungar, Fa una din cele mai bune arii Europă, nu i-a tulburat prea Este drept, a făcut o prim priză mai puțin strălucită, după pauză — a jucat de o ră care ne-a amintit marele meci, din toamnă, cu Cehoslovă, elastic, spectaculos; două repriză a venit impetuos atac.

DUMITRU (nota 10). Și la recare diferență de comportar tre cele două reprize s-a făcută. Adevărul este că elanul, lui de joc, au fost frîmate de tismintele primite pentru at sale prin alunecare, cu ambe

Excelenul Dumitru încearcă un atac de depesedare prin alunecare la Branikovits, dar înaintașul maghiar devansat în acțiune, șutînd spre poarta echipei noastre

„ATU”-URI ALE FORMAȚIEI ROMANE, LA BUDAPESTA

Nunweiller VI, Dembrowschi, Domide,

„TRICOLORI”

ciore. Are însă meritul de a se fi adaptat rapid „schimbării de stil” ce i s-a impus. Mai defensiv în prima repriză, „și-a dat drumul” în cea de-a doua când a reușit depozitări și interceptii excepționale. Mare vitalitate, registru tehnic variat.

NUNWEILLER VI (nota 10). Cel mai bun jucător — al echipei și al partidei — în acest meci. A dovedit (pentru a cita oară?) marile sale resurse fizice, tehnice și tactice ca și capacitatea de a se transforma radical — când joacă în echipa națională — față de evoluțiile mai puțin convingătoare de la club. Mare contribuție în apărare; rol tactic la mijlocul terenului; a condus cu tact jocul echipei. Am înțeles încă o dată de ce Angelo Niculescu, când alcătuiește echipa națională, spune: „Scriu pe hirtie Radu Nunweiller și apoi, alături de el, celelalte zece nume”...

LUCESCU (nota 8). Între evoluția la club în această primăvară a căpitanului echipei naționale și comportarea sa la Budapesta a existat o mare diferență, bineînțeles în favoarea celui de-al doilea termen de comparație. În prima repriză,

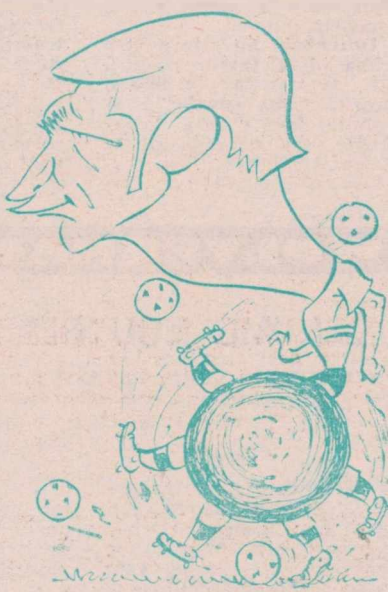
atacurile noastre s-au purtat aproape numai pe partea sa. În cea de-a doua parte a jocului, a crescut aportul său la mijlocul terenului, o dată cu mutarea cimpului nostru de atac de predilecție pe stînga.

DOMIDE (nota 9). A corespuns integral așteptărilor. Singurul atacant care a jucat permanent în față. A căutat să scoată tot ce se putea din baloanele care i s-au transmis, lucru greu în condițiile în care, mai ales în prima parte, avea prea puțini colaboratori prin apropiere, cu care să conflueze. A fost marcat de cel mai bun apărător ungar, Pancsics, dar acesta a trebuit să recurgă de multe ori la faulturi pentru a-l oprit și a-l depozita. L-am fi dorit pe Domide ceva mai decis în șut. În prima parte a șutat o dată excelent, dar Balint a respins mingea care se ducea în poartă. În ansamblu, Domide s-a dovedit o soluție bună. „Diploma” de pe Wembley își dovedește în continuare valoarea...

DEMBROVSCII (nota 8). Și el s-a ridicat peste nivelul comportărilor recente din campionat. A contribuit la „legarea jocului” în mijlocul terenului iar după pauză a crescut ponderea contribuției sale la acțiunile ofensive. De câteva ori însă, la pase bune, i-a lipsit țigăria cu care, interceptând balonul, putea intra pe culoare de șut excelente. În min. 81 însă, a fost la un pas de a ne aduce victoria, dar a fost faultat (adversarul i-a prins din spate piciorul drept, cu care se pregătea să șuteze).

IORDANESCU (nota 8). Se dovedește în continuare, cea mai bună soluție pentru postul de extrem stînga. Timid în prima repriză, și-a îmbunătățit mult jocul după pauză, când s-a atacat mai mult pe partea sa. A suferit însă rigorile jocului tare al lui Fabian. Să nu uităm, de asemenea, contribuția lui la golul egalizator.

Radu URZICEANU

NUNWEILLER VI
cel mai bun de pe teren

JOCUL—TRĂIT ȘI SIMȚIT DE CĂTRE REZERVE

Printre cele 75.000 de suflete care au trăit simțită, pe Nepstadion, prima manșă a întâlnirii Ungaria-România din cadrul sferturilor de finală ale Campionatului european, — a altat și BUJOR HĂLMĂGEANU. Nu era în teren, nu era în tribune, era pe banca rezervelor — acolo unde tensiunea jocului este de regulă mai mare decât în orice colț al stadionului — și care pentru Hălmăgeanu era un adevărat loc de pedepșă pentru că...

... pentru că mai trăisem, pe același teren, un 0-6 care reprezintă visul meu de groază din întreaga-mi carieră fotbalistică;
... pentru că după numai 11 minute era 1-0 pentru gazde;
... pentru că au urmat două bare, de am uitat pe ce lume mă aflam;
... pentru că simțeam că-mi sare inima din piept și mă gândeam că la cei 31 de ani ai mei nu mai sînt în stare să suport un meci atât de dramatic”.

A urmat însă marea ocazie a lui Domide și — o dată cu ea — marea șansă a lui Balint și a echipei sale. A urmat redresarea evidentă a echipei române și „dezintegrarea” progresivă a atacurilor maghiare.
... „Mi-am dat seama, după 30 de minute, că încălecură bateriilor echipei maghiare era pe terminate. Illovszky concepușe „rețeta unei victorii fulger”, care eșuase. A urmat jocul obișnuit al echipei noastre, care în repriza a doua și-a dominat net, pe toate planurile, adversarul.

Acum, cînd focul a trecut și a rămas doar cenușa, aș vrea să mai adaug doar câteva lucruri: 1) fără a minimaliza rezultatul, indiscutabil, foarte bun, echipa maghiară s-a prezentat, pe ansamblu, sub anticipările mele și trebuie să ne așteptăm, pentru meciul retur, la o evoluție superioară din partea ei; 2)

atenție, deci, să nu cădem în cursa în care au căzut francezii (1-1 la Budapesta și 0-2 la Paris); 3) în cadrul pregătirii generale foarte bune pentru jocul de simțită, pregătirea psihologică a avut un rol decisiv”.

Înainte de încheierea primei reprize, lângă banca rezervelor noastre se încălzea atacantul NEAGU...

... „Este adevărat. Am fost la un pas să intru în joc. Nea Angelo mi-a spus chiar, atunci cînd mai rămăseseră doar câteva minute pînă la încheierea reprizei, că s-ar putea să intru în teren. I-am spus că nu are rost să intru atunci, cînd mai erau doar 2-3 minute pînă la fluierul arbitrilor Smith, și că voi intra după pauză. La începutul reprizei a doua, nea Angelo mi-a spus să mă încălzesc în continuare. Cum echipa noastră a jucat din ce în ce mai bine, și a și egalat, n-am mai avut șansa să fiu și eu folosit”.

— Regreți că n-ai mai jucat?

— „Enorm. Aș fi vrut să joc și să-mi aduc aportul, mai ales atunci cînd eram conduși cu 1-0. După aceea totul s-a rezolvat. Oricum, sper să am șansa să joc la București”.

— Cum judeci partida de pe Nepstadion?

— „Ungurii au vrut să termine meciul în 30 de minute. N-au putut, deși crîsparea echipei noastre de la începutul jocului le-a venit, într-un fel, în ajutor. După ce am depășit noi punctul mort, cam pe la jumătatea primei reprize, băieții au luat jocul — încet și sigur — pe cont propriu și eu zic că numai neșansa noastră din final și arbitrajul părtinitor ne-au privat de o victorie la care aveam dreptul

MOMENTELE MAI IMPORTANTE ALE PARTIDEI

Min. 24. Domide (nr. 9) șutează violent spre poarta părșită de Geczi, dar fundașul Balint (care nu se vede în fotografie) va respinge miraculos de pe linia porții

DE LA ÎNCEPUT SE VAD ÎNȚELEȘURILE CELOR DOUA ECHIPĂ:

• cea maghiară pune accent pe atac, cu intercalarea alternativă a celor doi mijlocași, Kocsis și Szűcs, în acțiunile ofensive; • cea română joacă prudent, organizîndu-se în primul rînd apărarea, în care Dumitru pendulează în fața fundasilor centrali, Dembrowschi acționează mult retras, iar ceilalți trei atacanți caută să exercite presing cînd pierd balonul.

PRESIUNE ÎN PRIMELE 20 MINUTE din partea formației gazdă, care domină teritorial și construiește atac după atac. • Totuși, primul șut la poartă îl expediază Dumitru (min. 5). • Apărarea noastră face față cu greu atacurilor, dar se descurcă la mingile înalte trimise înaintașilor unguri. • Se lasă însă descoperită, avînsind prea mult, în min. 11, cînd un atac al nostru a fost respins de Balint, mingea a ajuns la Dunai care l-a lansat în adîncime pe Branikovits. Acesta trece de Dinu, Lupescu și Deleanu nu-l mai ajung din urmă și mingea, lovindu-se de Răducanu, ieșit din poartă, intră în plasă: 1-0. • Dumitru este avertizat în min. 17. • Emoție în min. 19: Răducanu respinge șutul lui Kocsis, dar balonul ajunge la Branikovits care de la 6-7 m trimite în bară!

ECHILIBRUL JOCUL. • De la jumătatea reprizei, echipa noastră echilibrează jocul și în min. 24, ratează o mare ocazie: Balint respinge o minge sîtată puternic de Domide spre poarta goală! • Altă situație favorabilă pierdută de noi în min. 31, la un corner; Iordănescu nu reține mingea. • Din nou emoții la poarta lui Răducanu, în min. 37: Zambo trage în bară. • Dinu este avertizat și el în min. 45.

ÎNCEPEM OFENSIV REPRIZA A DOUA

• Jocul este mult mai calm și mai combinativ, atacul păstrează mai mult balonul. • Acțiunile gazdelor sînt respinse cu regularitate de apărarea noastră, iar mijlocașii Duntru și mai ales Nunweiller desfășoară o activitate laborioasă. • Egalarea vine repede, în min. 56, la o lovitură liberă laterală executată de Iordănescu. Geczi ieșea dar n-ajunge la minge pe care Sătmăreanu o trimite cu capul în plasă: 1-1! • Golul toarnă plumb în picioarele jucătorilor maghiari, inițiativa continuă să aparțină echipei noastre. • Illovszky face o modificare în atac: intră Bene, iar Fazekas trece half în locul lui Kocsis. • Szűcs (min. 62) și Nunweiller (min. 73) vîd și ei „cartonașul galben”. • Momentele de presiune la poarta lui Răducanu scad, dar sporesc cele la poarta lui Geczi. • Răducanu și Lupescu resping un atac în min.

67. • Din min. 74 se aprind reflecțiile stadionului. • Pancsics respinge în ultimă instanță un atac Domide-Lucescu.

FINAL FAVORABIL echipei noastre. • Atacurile, disperate ale gazdelor, nu mai au forță, mai ales morala, sînt precipitate și ratate (Dunai II în min. 79). • Ratăm și noi o situație foarte bună datorită și arbitrilor. În min. 81, Dembrowschi — lansat pe stînga — scapă de Pancsics, intră în careu și cînd să tragă este faultat, dar arbitrul nu intervine. A fost poate momentul victoriei! • În schimb, unul din tușieri sesizează un fault dilac făcut de Fazekas într-un moment în care își crease o poziție bună. • Pînă la sfîrșit, dominăm jocul și continuăm să atacăm. • Sătmăreanu are două excelente acțiuni, ratate însă. • Meciul la sfîrșit cînd Fabian se pregătea să repună în joc o mingă trimisă în aut.

UNGARIA — ROMANIA 1-1 (1-0)

AU MARCAT: Branikovits (min. 11) și Sătmăreanu (min. 56). „NEPSTADION” din Budapesta; teren bun; timp frumos, dar răcoros; spectatori aproximativ 75.000.

UNGARIA: Geczi — Fabian, Pancsics, Balint, Vepi — Kocsis (min. 59: Fazekas), Szűcs — Fazekas (min. 59: Bene), Branikovits, Dunai II, Zambo.

ROMANIA: Răducanu — Sătmăreanu, Lupescu, Dinu, Deleanu — Dumitru, Nunweiller VI — Lucescu, Dembrowschi, Domide, Iordănescu. **ARBITRU:** W. D. Smith (Anglia)

Kocsis încearcă să stopeze acțiunea de atac a lui Dembrowschi, sub presiunile liniștite ale lui Radu Nunweiller

CRITERIILE DE CALIFICARE ÎN „SFERTURILE” C.E.: • după cele două meciuri, se califică echipa care a marcat cel mai mare număr de goluri • în caz de egalitate de goluri sau de meciuri nule, se dispută un al treilea joc pe teren neutru • dacă egalitatea se menține după al treilea meci, acesta se prelungește cu 2 reprize a 30 minute • în fine, în cazul cînd echipele nu se pot departaja nici așa, atunci se va decide prin tragere la sorți care dintre ele se va califica pentru turneul final.

FEDERAȚIILE ROMÂNIA ȘI UNGARIA AU CĂZUT DE ACORD CA UN EVENTUAL AL TREILEA MFCI SĂ AIBA LOC LA BELGRAD, LA 17 MAI.

Marius POPESCU

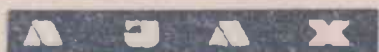
Fotografiile meciului UNGARIA — ROMANIA, realizate de Paul ROMOȘAN

ULTIMUL ACT AL CUPELOR EUROPENE

TREI TROFEE ȘI ȘASE ASPIRANTE

● MINI-PORTRETE ALE FINALISTELOR „CUPEI CAMPIONILOR EUROPENI”, „CUPEI CUPELOR” ȘI „CUPEI U.E.F.A.”

CARE VA FI CAMPIOANA CAMPIOANELOR ?

„MAȘINA DE FOTBAL”

● **DRUMUL SPRE FINALĂ** : 2-0 și 0-0 cu Dynamo Dresda; 2-1 și 4-1 cu O.L. Marseille; 2-1 și 1-0 cu Arsenal; 1-0 și 0-0 cu Benfica.

„Cartea de vizită” ne scutește de multe comentarii. Campionii olandezi au țesut neînvinși din suita de obstacole pe care le-a impus „itinerariul” marii competiții, adversari de toate calibrele și nuanțele, de la masiva și combativă **Dynamo Dresda** și până la **Benfica**, anunțată ca cea mai puternică reparație în primul plan dintre vechile glorie ale „Cupei campionilor europeni”.

Ajax, „ediția **Stefan Covaci**”, este socotită ca fiind formația ajunsă prima foarte aproape de fotbalul viitorului, o formație cu 10 oameni universali. Într-adevăr **Hulshof**, **Mühren**, **Neeskens**, **Cruyff**, **Swart**, **Blankenburg**, **Suurbier**, **Keizer**, **Haan**, **Krol** sunt fotbalisti pentru care momentul atac sau apărare nu mai prezintă nici o deosebire. **Blankenburg** termină cu ușurință și eleganta unui centru înaintea o acțiune pornită de la acroșarea în propriul câmp a unui balon de către **Cruyff**. Această valoare complexă a titularilor săi

oferă nenumărate variante în plus de realizare a fazei și ridică, în același timp, adversarului marea problemă de a se ocupa de jucătorii de cîmp ai formației din Amsterdam ca de 10 atacanți în sensul cel mai adevărat al cuvîntului.

Sezonul fără precedent în istoria lui **Ajax** rămîne legat și de numele antrenorului român **Stefan Covaci**, astăzi socotit în Europa ca specialistul care a reușit cu atleticii jucători olandezi cel mai spectaculos salt sub raportul inovațiilor tactice și al atingerii unei înalte pregătiri fizice. „Mulți își pregăteau zimbetele ironice pentru ceea ce va fi **Ajax** după deșertarea lui **Michels**. Toți aceștia au trebuit să transforme ironia în admirație pentru ceea ce a reușit **Stefan Covaci** în mai puțin de șapte luni: marșuri triumfale pe trei fronțuri și un fotbal superlativ...” sînt cuvintele directorului tehnic al marelui adversar a lui **Ajax**, **Happel**, antrenorul lui **Feyenoord**.

INTERNAZIONALE

„SPECIALITATEA CASEI”...

● **DRUMUL SPRE FINALĂ** : 4-1 și 2-3 cu A.E.K. Atena; 4-2 și 0-0 cu Borussia Mönchengladbach; 1-0 și 1-2 cu Standard Liège; 0-0 și 5-4 cu Celtic Glasgow.

● Cu ce putem compara drumul echipei lui **Invernizzi** pînă în finală? Comparația cea mai sugestivă ar fi aceea a pașilor pe panglică, îngustă și destul de subțire, în care echilibrul se menține greu și căderea poate interveni la fiecare pas. Cu excepția înfrîngerii cu **Borussia** (dar și ele au, cum bine se știe, povestea lor) și a celor cu **A.E.K.**, **Internazionale** a făcut apel de fiecare dată la prevederile regulamentului și de fiecare dată un gol în plus acasă sau din penalty a trimis-o mai departe pe poteca finală. **Credem** că în aceste strecurări de la meci la meci, trebuie să descoperim mai degrabă marea voință de a nu muri, de a nu ieși din marea arenă a unei FOSTE mari echipe.

Pentru că, la **Internazionale** găsim un proces de reanimare a formației, efectuat cu forțele valabile din „unsprezecele de aur” —

Facchetti, **Mazzola**, **Jair**, **Burginich**, **Bedin**, **Bertini** — dublate de energiile noi numite **Belugi**, **Orioli**, **Bordon**, **Giubertoni**. Sigur că o formație compusă din două generații distincte e departe de nivelul de omogenitate și de valoare pretins de o mare competiție, lată și explicativă parcursului plin de semne de întrebare, de nelinește, de îndoielă al negru-albaștrilor, din momentul aneierii la centru a balonului în partida cu campioana Greciei și pînă la dramatica întrecere de penalități de la **Glasgow**...

Dacă totul s-a terminat cu bine, pentru noi argumentul se numește vechia „specialitate a casei” din Milano, de a scoate la maximum din fiecare meci. Tocmai de aceea, în ciuda unei vizibile diferențe de valoare generală, finala cu **Ajax** este departe de a constitui pentru jucătorii olandezi o simplă formalitate.

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI

1956:	Real Madrid (Spania)
1957:	Real Madrid (Spania)
1958:	Real Madrid (Spania)
1959:	Real Madrid (Spania)
1960:	Real Madrid (Spania)
1961:	Benfica Lisabona (Portugalia)
1962:	Benfica Lisabona (Portugalia)
1963:	A. C. Milan (Italia)
1964:	Internazionale Milano (Italia)
1965:	Internazionale Milano (Italia)
1966:	Real Madrid (Spania)
1967:	Celtic Glasgow (Scotia)
1968:	Manchester United (Anglia)
1969:	A. C. Milan (Italia)
1970:	Feyenoord Rotterdam (Olanda)
1971:	Ajax Amsterdam (Olanda)
1972:	Ajax Amsterdam — Internazionale Milano (Rotterdam, 31 mai)

CUPA CUPELOR

1961:	Fiorentina (Italia)
1962:	Atletico Madrid (Spania)
1963:	Tottenham Hotspur (Anglia)
1964:	Sporting Lisabona (Portugalia)
1965:	West Ham United (Anglia)
1966:	Borussia Dortmund (R. F. a Germaniei)
1967:	Bayern München (R. F. a Germaniei)
1968:	A. C. Milan (Italia)
1969:	Slovan Bratislava (Cehoslovacia)
1970:	Manchester City (Anglia)
1971:	Chelsea (Anglia)
1972:	Dinamo Moscova — Rangers Glasgow (Barcelona, 24 mai)

SPECIALISTELE K.O.-urilor

GLASGOW RANGERS

POFTA VINE MÎNCÎND

● **DRUMUL SPRE FINALĂ** : 1-1 și 1-0 cu Rennes; 3-2 și 3-4 cu Sporting Lisabona; 1-1 și 1-0 cu Torino; 1-1 și 2-0 cu Bayern München.

● Start deloc spectaculos pentru scoțieni. Mai cu seamă aceea mică victorie, pe teren propriu, cu elstiga-toarea „Cupei Franței” care, vorba lui **Jock Stein** — teribilul concurent din fruntea lui Celtic — „a semănat mai mult cu o înfrîngere...”. Dar, încet-încet echipa din Glasgow a prins gustul succesei sau, cum explică, ironic, **Brian Glanville**, „a început să se enerveze pentru ceea ce realizează Celtic în competiția campionilor”. Probabil că și ambiția trezită de performanțele eternelor săi adversari din cupa și campionatul scoțian a jucat un rol. Fapt este că **Rangers** a marcat o viteză de competiție crescută, ne măsură ce echipele pe care sortii i le puneau în față de-

veneau tot mai redutabile. Proba cea mai elocventă a apetitului mărit dovedit de Glasgow o constituie întrecerea în două manșe cu Bayern München, echipă recomandată de isprăvile reușite de reprezentativa vest-germană, constituită pe scheletul său, dar — mai cu seamă — de ofensiva sa spectaculoasă din campionat. Același **Jock Stein**, așa de răutăcios cînd comenta mica victorie din fața lui **Rennes**, subliniază marile merite ale lui **Rangers** în meciul-relu cu cunoscuta echipă din München... În mai puțin de o repriză, socotelile erau încheiate. O scurtă accelerare a lui **Glasgow Rangers** și intrarea în finală se producea.

DINAMO MOSCOVA

O ASCENSIUNE — FULGER

● **DRUMUL SPRE FINALĂ** : 2-0 și 1-2 cu Olympiakos Pireu; 1-0 și 1-0 cu Eskisehirspor; 2-1 și 1-1 cu Steaua roșie Belgrad; 1-1 și 5-3 cu Dynamo Berlin.

La a doua participare a sa într-o competiție europeană, **Dinamo Moscova** — confirmînd performanțele sale de pînă acum și valoarea echipei — a ajuns în finala celei de a doua mari întreceri pe echipe, „Cupa cupelor” unde va înfrîna pe elstiga-toarea de anul trecut a „Cupei Scoției”, formația **Glasgow Rangers**.

Deși în ultimul campionat al Uniunii Sovietice formația moscovită s-a clasat abia pe locul al cincilea, la o diferență apreciabilă de prima clasată, **Dinamo Kiev**, ea este una dintre cele mai populare formații din U.R.S.S. Si aceasta alături de zece ori a cucerit titlul de campioană a țării, iar de patru ori și „Cupa

U.R.S.S.”, cit și faptului că ani de zile în rîndurile lui **Dinamo Moscova** a activat celebrul portar **Lev Iașin**.

Formația antrenată de **Konstantin Ivanovici Beskov**, antrenor emerit, vine să confirme, prin performanța ei, excelențele rezultate obținute pînă acum de reprezentativa Uniunii Sovietice. Și nici, nu este de mirare dacă notăm că în rîndul 11-lui activează o serie de internaționali bine cunoscuți, ca de pildă extremă stînga **Evruihin**, fundasul dreapta **Dolmatov**, fundasul central **Zikov**, mijlocasul **Sabo**, atacantul central **Kozlov**, ca și recenta achiziție, **Mihail Gherscovic**, în poartă, urmașul lui **Iașin** este tînarul și talentatul **Pilgui**.

lată pozițiile ocupate în campionatele naționale respective de cele șase finaliste:

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI

1 Ajax Amsterdam	31	27	3	1	93—19	57
6 Internazionale	27	11	9	7	44—28	31

CUPA CUPELOR

13 Dinamo Moscova	1	0	0	1	0—1	0
3 Glasgow Rangers	31	20	2	9	63—30	42

CUPA U.E.F.A.

5 Tottenham	40	17	13	10	57—39	47
10 Wolverhampton	39	16	11	12	59—53	43

Am ajuns deci la ultimul act al ediției 1971/1972 a competițiilor continentale.

Cele șase formații care își vor disputa „Cupa campionilor europeni”, „Cupa cupelor” și „Cupa U.E.F.A.” vor desemna, după patru meciuri (finala „Cupei U.E.F.A.” se dispută în două manșe) pe laureatele acestor întreceri care au cîștigat, într-un timp record, locurile de frunte într-un clasament neoficial al popularității, plasîndu-se acum — sub acest aspect — pe următorul loc după turneele finale ale campionatelor lumii.

Socotim că iubitorii fotbalului doresc să aibă în fața ochilor mici portrete ale finalistelor cupelor europene. Fiindcă e vorba de performerele sezonului, se înțelege, vă vom înfățișa și drumul lor pînă la ultima sau ultimele portide ale întrecerii. În scenă, deci, cele șase dintre care victoria va clege pe cele trei laureate.

Primul moment al finalelor este programat astăzi, cînd se desfășoară prima manșă a întrecerii **Wolverhampton — Tottenham**.

DUBLA FINALĂ Nr. 3

TOTTENHAM

JUBILEU ONORAT

● **DRUMUL SPRE FINALĂ** : 6-1 și 9-0 cu Keflavik; 0-0 și 1-0 cu Nantes; 3-0 și 2-0 cu Rapid București; 2-0 și 1-1 cu U.T.A.; 2-1 și 1-1 cu A.C. Milan.

● Iată, asadar, că dorința d-lui **G. W. Jones**, secretarul clubului, ca sărbătorirea celor 90 de ani de existență a acestei formații din nordul Londrei să fie încununată cel puțin cu prezența în finala „Cupei U.E.F.A.” și-a dovedit viabilitatea. Într-adevăr, **Tottenham Hotspur** s-a arătat, în actuala ediție a Cupei U.E.F.A., la care a participat datorită clasării pe locul al treilea în campionatul de anul trecut al Angliei, una dintre cele mai puternice participante: a marcat 27 de goluri și a primit doar patru. De aceea, este foarte probabil ca festivitățile ce vor avea loc în iulie să găsească în vitrina cu trofee și cupa oferită de U.E.F.A. echipei cîștigătoare a competiției ce îi poartă numele.

Tottenham nu este pentru prima dată într-o postură atât de fericită: în 1963 a cucerit „Cupa cupelor”; să amintim încă o dată de izbînzile din campionatul și „Cupa Angliei”.

Echipa, pregătită de an-

trenorul **Billy Nicholson**, joacă după varianta 1-4-3-3, în care rolul principal revine liniei mediane **Mullery-Perryman-Peters**, ca acoperire a apărării și ca susținere a atacului. Managerul **Nicholson** a construit în ultimii ani o echipă care este o demnă reprezentantă a fotbalului britanic, caracterizată printr-un joc solid, de mare angajament fizic, mai ales în apărare, dirijată de călezul **Mike England**. Viteza de execuție, pasa precisă și simplitatea acțiunilor, constituie arme prețioase ale liniei de atac, în spatele căreia „patrulează” neconștient **Mullery** și **Peters**, de multe ori prezenți și la finalizarea. De altfel, piesele grele ale formației londoneze sînt **Mike England**, **Mullery**, **Peters**, **Knowles** și, bineînțeles, masivul **Martin Chivers**, care fac aproape tot jocul și dau echilibrul echipei. Partida finală cu **Wolverhampton**, se anunță o ciocnire nu numai de mare spectacol, ci și de mare forță.

WOLVERHAMPTON

UN NUME NOU PENTRU FINALE

● **DRUMUL SPRE FINALĂ** : 3-0 și 4-1 cu Academia Coimbra; 3-1 și 4-0 cu A.D.O. Haga; 1-0 și 3-0 cu F. C. Carl Zeiss Jena; 1-1 și 2-1 cu Juventus Torino; 2-2 și 2-1 cu Ferencváros Budapesta.

● **Wolverhampton Wanderers** este, într-un fel, un nume nou pentru etapele superioare ale competițiilor europene. Într-adevăr, este pentru prima dată cînd echipa „lupilor” din **Wolverhampton** se califică în finala uneia dintre întrecerile pe echipe ale bătrînului continent. Și asta în ciuda faptului că a cîștigat, în trei rînduri, titlul de campioană a Angliei (1953-1954, 1957-1958 și 1958-1959), și de patru ori „Cupa Angliei” (1893, 1908, 1949 și 1960). Într-adevăr, la ediția din 1958-1959 a Cupei campionilor europeni a fost eliminată, în optimi de finală, de formația vest-germană **Schalke 04** (2-2 și 1-2), iar în ediția imediat următoare nu a ajuns decît pînă în sferturi, cînd **C.F. Barcelona** a întrecut-o și aici, și în deplasare, cu scoruri categorice: 4-0 și 5-2. În Cupa orașelor tirguri, vechea denumire a Cupei U.E.F.A., **Wolverhampton** nu a participat. Prima înscriere a fost la ediția actuală, a cărei finală (prima manșă), o va disputa chiar azi în compania kolegei sale din campionatul Angliei, **Tottenham Hotspur**.

Echipa din **Wolverhampton** are o istorie de aproape un secol: a fost fondată în 1877 și participă în campionatul Angliei din 1888. A trebuit să aștepte 65 de ani, pînă în 1953-1954, cînd a cucerit, pentru prima dată, titlul. Cu toate acestea, s-a numărat, întotdeauna, printre fruntașele fotbalului englez și se mîndrește, printre altele, cu faptul că, în rîndurile sale, a activat celebrul **Billy Wright**, cel care a îmbrăcat de 105 ori tricoul naționalei Angliei, al cărei căpitan a fost în 70 de meciuri. Doar **Bobby Charlton** a întrecut numărul de selecționări ale lui **Wright**.

În clipa de față, finalista Cupei U.E.F.A. ocupă locul 10 în campionat, obținînd 43 de puncte în 39 de meciuri. Antrenorul **McGarry** are la dispoziție un lot valoros, în ciuda faptului că nici anul dintre jucătorii săi nu este în vederile lui **Alf Ramsey**. Lată 11-le care, săptămîna trecută, a învins, în deplasare (cu 1-0), pe **Huddersfield**: **Parkes** — **Shaw**, **Parkin** (Taylor), **Hegan**, **Munro**, **McAlle**, **McCalliog**, **Hibbit**, **Richards**, **Dougan**, **Wagstaffe**.

„CUPA U.E.F.A.” (fostă CUPA ORAȘELOR TÎRGURI)

1958:	C. F. Barcelona (Spania)
1960:	C. F. Barcelona (Spania)
1961:	A. S. Roma (Italia)
1962:	Valencia (Spania)
1963:	Valencia (Spania)
1964:	Real Saragossa (Spania)
1965:	Ferencváros Budapesta (Ungaria)
1966:	C. F. Barcelona (Spania)
1967:	Dinamo Zagreb (Iugoslavia)
1968:	Leeds (Anglia)
1969:	Newcastle United (Anglia)
1970:	Arsenal Londra (Anglia)
1971:	Leeds (Anglia)
1972:	Tottenham Hotspur — Wolverhampton (3 și 17 mai, la Londra și Wolverhampton).

GAZDELE—ÎN MARE DIFICULTATE!

Avem acum tabloul complet al rezultatelor primelor manșe din sferturile de finală ale „Campionatului Europei”. Zilele de 29 și 30 aprilie transmit datele manșelor nr. 2, zilele de 13 și 14 mai, următoarea situație:

UNGARIA — ROMANIA 1—1 (1—0)

ANGLIA — R. F. a GERMANIEI 1—3 (0—1)

ITALIA — BELGIA 0—0

IUGOSLAVIA — U.R.S.S. 0—0

Concluzia primă și foarte surprinzătoare: **gazdele s-au aflat în dificultate**; nici o victorie, ba — mai mult — **Beckenbauer** și ai săi coechipieri au plecat de pe **Wembley** cu un succes, prima

victorie a unei selecționate vest-germane pe un stadion englez! Meciurile-retur se anunță, deci, ca foarte interesante și capabile de noi k.o.-uri...

Vă reamintim că în această competiție golurile marcate în deplasare nu au valoare dublă în „bilanțul general” și că în situația cind scorul ambelor partide duce la egalitate, se dispută al treilea joc pe teren neutru.

● MECIURILE—RETUR
ANUNȚĂ DISPUTE DE
MARE SPECTACOL ȘI
ECHILIBRU ● GOLURILE
MARCATE ÎN DEPLASARE
NU AU VALOARE DUBLĂ!

Portarul Piot — cel mai bun de pe San Siro

Deziluzie pe „San Siro”. Cine ar fi crezut, înainte de meci, că belgienii se vor întoarce cu un punct de la Milano? Cine ar fi crezut că italienii nu vor putea marca măcar un gol?

Iată o scurtă explicație a acestui necrezut 0—0: din punct de vedere tactic, „squadra azzurra” a greșit, îngrijind foarte mult jocul la centru. Belgienii s-au apărut strâns, având în portarul **Piot** un obstacol de netrecut. El a fost cel mai bun jucător de pe teren. Va fi la Bruxelles din nou „îngerul păzitor” al echipei sale? În fine, lipsa lui **Boninsegna** s-a făcut mult resimțită. Fiind accidentat, el a fost doar spectator în tribune, dar speră să joace în meciul retur.

Speranțele italienilor nu sînt pierdute. La Bruxelles, o victorie a „azzurriilor” nu este exclusă, cunoscut fiind faptul că ei pot juca în deplasare uneori mai bine ca acasă.

Arbitrul bulgar **Nikolov** a condus echipele:

ITALIA: **Albertosi** — **Burgnich**, **Facchetti**, **Pedin**, **Rosato**, **Cera**, **Domenghini** (**Causio**), **Mazzola**, **Anastasi**, **De Sisti**, **Riva**

BELGIA: **Piot** — **Heylens**, **Maertens** (**Dolmans**), **Thissen**, **Van den Daele**, **Dockx**, **Semmeling**, **Van Moer**, **Lambert**, **Van Himst**, **Verheyen**.

CESARE TRENTINI

Geaici et co. nu au reușit să facă breșe

În meciul Iugoslavia — U.R.S.S., disputat la Belgrad, urmărit de o asistență-record, aspectul aproape neschimbat al întrecerii s-a prezentat sub forma duelului dintre compartimentul ofensiv al gazdelor și apărarea — foarte bine organizată și sigură — a oaspeților. Așa se și explică de ce o dominare teritorială insistență nu s-a soldat, la poarta lui **Rudakov**, decât cu trei situații de marcare, dintre care doar una, foarte clară, aceea din min. 58, cînd **Geaici** așutat în portar de la 5—6 metri.

Formația condusă de **Vujadin Boškov** a făcut risipă de energie, a combinat mult în câmp dar, vădit incomodată de apărarea „om la om” prezentată de selecționerul sovietic **Ponomarev**, a încetinit mereu ritmul acțiunilor. Spre finalul partidei, lipsa de rezistență fizică a lipsit pe **Geaici** et co. de forțele necesare unui finis, astfel că egalul tîntit de selecționata Uniunii Sovietice a apărut pe tabela de marcaj: 0—0.

Arbitrul **R. Scheurer** (Elveția) a condus următoarele formații:

IUGOSLAVIA: **Marić** — **Ramljak**, **Pau-nović**, **Holter**, **Stepanović** — **Pavlović**, **Acimović** — **Ianković**, **Oblak** (min. 84 — **Bajević**), **Bukal**, **Geaici**.

U.R.S.S.: **Rudakov** — **Dzodzuașvili**, **Hur-tilava**, **Kaplicinii**, **Istomin** — **Mahovikov**, **Dolmatov** — **Baidacini** (min. 59: **Troșkin**), **Banișevski**, **Konikov**, **Kazinkevici** (min. 66: **Evriujihin**).

Pe Wembley, un penalty hotărîtor!

Partida dintre Anglia și R. F. a Germaniei, disputată pe Wembley, nu și-a dezmințit tradiția. La fel ca și cele anterioare, și aceasta a cunoscut un mare dramatism, o luptă epuizantă în care s-au angajat cele două formații. Frumusețea disputei, dirigen-rie, ritm, viteză de joc, șuturi puternice și precise la poartă, pase în adîncime, la picior, iată ce au etalat în acest joc elevii lui **Ramsey** și **Schön**.

După o repriză echilibrată, în care vest-germanii au luat conducerea prin golul marcat de **Höness** (min. 25), cei 100.000 de spectatori au asistat la un asalt extraordinar al englezilor la poarta lui **Maier**. Dar gazdelor nu le-a reușit nimic pînă în min. 77 cînd șutul lui **Bell** a fost respins de **Maier** pînă la **Lee**, și acesta, atent (și nemarcat), a adus egalarea. Urmează momente dramatice. La un contraatac, **Held** este faultat la marginea careului și arbitrul francez **Heiles** acordă penalty! Moment de mare sportivitate: nimeni nu protestează deși lovitură de la 11 m acordată în acest moment psihologic (min. 85) a fost dictată cu ușurință. Transformă **Netzer** s.l. 2—1 pentru vest-germani. Meciul e jucat, dar în min. 88 oaspeții majorează scorul prin **Müller**, care reia din întoarcere o pasă a lui **Höness**. Au jucat formațiile:

ANGLIA: **Banks** — **Maddeley**, **Hunter**, **B. Moore**, **Hughes**, **Peters**, **Bell**, **Lee**, **Bail**, **Chivers**, **Hurst** (**Marsh**).

R. F. a GERMANIEI: **Maier** — **Höttges**, **Schwarzenbech**, **Beckenbauer**, **Breitner**, **Wimmer**, **Netzer**, **Grabowski**, **Höness**, **Müller**, **Held**.

UNDE VA AVEA LOC TURNEUL FINAL AL C. E. ?

Potrivit regulamentului, turneul final al Campionatului Europei urmează să fie organizat într-una din țările finaliste. Și-au depus candidatura **Anglia**, **Belgia** **Italia**. Acum, cînd cunoaștem rezultatele primei manșe a „sferturilor”, se pare că forul englez nu mai are șanse să organizeze acest turneu (echipa sa a pierdut acasă cu 3—1...) și că, în schimb, au șanse federațiile belgiană și italiană, ale căror reprezentative au terminat la egalitate la Milano. U.E.F.A. va lua o decizie după partidele retur de la 13 și 14 mai.

RIVERA, DIN NOU RIVERA...

Se credea, se presupunea că odată cu decizia de suspendare a lui **Gianni Rivera** pînă la 30 iunie a.e., pentru cauzele cunoscute, „afacerea” se va încheia, lăsată însă — se pare — că de-abia începe să se desclădă, sancțiunea dată fiind punctul de plecare a nenumerate luări de poziții și de opinii. Treceam, de pildă, peste amenințarea sindicatului jucătorilor profesioniști din Italia că va declara o grevă dacă nu se va revede cazul, dar iată și o părere a internaționalului **SCHNELLINGER**: „Cu Rivera suspendat, campionatul 1971—72 al Italiei este falsificat”. Ca urmare

a aceleiași decizii a comisiei de disciplină din federația italiană, asociația fotbalistilor italieni dorește să obțină o modificare a regulamentului de disciplină pentru ca el să fie mai aproape de „demnitatea de fotbalist, privit ca muncitor și ca om”. Cîț despre selecționerul național **VALCAREGGI**, el se plînge că nu l-a putut avea pe blîndul milanez — o rută importantă în angrenajul squadre azzurra — tocmai acum, pentru cele două meciuri cu Belgia...

Așadar, Rivera, din nou la ordinea zilei.

PRIMELE ÎNSCRIERI (NEOFICIALE) ÎN COMPETIȚIILE EUROPENE

În cîteva din țările continentului nostru, cu deosebire în cele nordice, de pe acum sînt cunoscute echipele campioane și cîștigătoare ale cupelor naționale. Este vorba, în primul rînd, de acele țări în care competițiile interne se dispută de-a lungul unui an calendaristic (Danemarca, Islanda, Norvegia, Suedia, U.R.S.S.), dar și de Luxemburg, prima țară europeană care și-a încheiat campionatul.

Dar iată echipele și competițiile în care vor participa:

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI: **Velje Boldklub** (Danemarca), **Keflavik I.B.K.** (Islanda), **Rosenborg Trondheim** (Norvegia), **Malmö F.F.** (Suedia), **Dinamo Kiev** (U.R.S.S.), **F.C. Aris** (Luxemburg).

CUPA CUPELOR: **Fremad Amager** (Danemarca), **Hibernians** (Islanda), **Coleraine** (Irlanda de Nord).

CUPA U.E.F.A.: **Rumelange** (Luxemburg), **Ararat Erevan** și **Dinamo Tbilisi** (U.R.S.S.).

PRONOSPORT

1. Sportul stud.—Progresul Buc. 1 X 2
2. Prog. Brăila—Metal, Buc. 1
3. Poli. Galați—F.C. Galați X
4. C.F.R. Tim.—Poli. Tim. X
5. Vulturii Lug.—C.S.M. Reșița 1
6. Bologna—Atalanta 1 X
7. Juventus—Cagliari 1 X
8. Mantova—Lanorossi 1 X
9. Milan—Napoli 1
10. Roma—Catanaro 1
11. Sampdoria—Inter 1
12. Varese—Fiorentina 2
13. Verona—Torino X 2

CAMPIONATE NAȚIONALE ÎN EUROPA

OLANDA

Telstar — Ajax 1—2; Volendam — F. C. den Bosch 0—1; F. C. Utrecht — F. C. Twente 1—1; Feyenoord — F. C. den Haag 2—1; M.V.V. Maastricht — Sparta, 3—0; Go Ahead — Excelsior Rotterdam 1—0; D.W.S. Amsterdam — F. C. Groningen 3—0; N.E.C. Nijmegen — N.A.C. Breda 1—0; P.S.V. Eindhoven — Vitesse 2—1.

1. AJAX AMSTERDAM 31 93—19 57
2. Feyenoord Rotterdam 31 64—19 50
3. Sparta Rotterdam 31 66—32 43
4. F. C. Twente 31 41—13 43
5. F. C. den Haag 31 52—31 39
6. F.C. Utrecht 31 51—39 36
7. N.E.C. Nijmegen 31 36—38 34
8. P.S.V. Eindhoven 31 42—30 31
9. Go Ahead 31 46—48 30
10. Telstar 31 37—45 29
11. M.V.V. Maastricht 31 32—42 28
12. F. C. Groningen 31 34—48 27
13. N.A.C. Breda 31 35—36 23
14. F.C. den Bosch 31 24—39 20
15. D.W.S. Amsterdam 31 26—49 19
16. Excelsior Rotterdam 31 14—47 18
17. Volendam 31 16—49 16
18. Vitesse 31 17—39 15

SPANIA

Betis — Las Palmas 2—1; Celta Vigo — Espanol Barcelona 4—2; Sabadell — Real Sociedad 3—1; Atletico Bilbao — Malaga 0—0; C. F. Barcelona — Burgos 2—1; Granada — Sevilla 3—0; Deportivo Coruna — Real Madrid 1—0; Atletico Madrid — Gijon 1—0; Valencia — Cordoba 4—2.

1. REAL MADRID 32 46—22 45
2. C. F. Barcelona 32 40—21 43
3. Valencia 32 49—29 41
4. Atletico Madrid 32 38—29 35
5. Las Palmas 32 38—35 35
6. Atletico Bilbao 32 38—30 33
7. Granada 32 38—33 33
8. Malaga 32 26—29 33
9. Real Sociedad 32 36—34 32
10. Celta Vigo 32 34—39 31
11. Betis Sevilla 32 23—39 30
12. Gijon 32 36—34 29
13. Espanol Barcelona 32 40—41 29
14. Deportivo Coruna 32 28—37 29
15. Burgos 32 33—41 27
16. Sevilla 32 33—41 25
17. Sabadell 32 26—49 23
18. Cordoba 32 31—50 23

GRECIA

Panathinaikos — Olympiakos Nizosia 0—0; A.E.K. — Apollon 2—0, Egaleo — Pierikos 2—1, Fostir — Heraklis 2—2, Ethnikos — Trikala 3—0, Aris — Kavala 2—1, Olympiakos Pireu — Olympiakos Volos 1—0, Veria — P.A.O.K. 1—0, Patras — Panionios 2—0.

1. PANATHINAIKOS 29 74—20 75
2. A.E.K. 29 44—19 71
3. Olympiakos 29 49—26 71
4. Aris 29 41—20 69
5. P.A.O.K. 29 41—17 68
6. Patras 29 36—28 62
7. Panionios 29 24—25 58
8. Heraklis 29 31—32 57
9. Kavala 29 28—30 57
10. Ethnikos 29 31—32 55
11. Volos 29 19—33 54
12. Trikalas 29 28—35 53
13. Egaleo 29 21—40 53
14. Veria 29 22—42 52
15. Pierikos 29 22—36 51
16. Fostir 29 30—46 31
17. Apollon 29 26—47 48
18. Nicosia 29 12—49 39

ELVEȚIA

F. C. Basel — Bienne 6—2; Granges — Winterthur 2—2; Lugano — Grasshoppers Zurich 1—2; St. Gall — Sion 1—1; Servette Geneva — Lausanne 1—0; Lucerna — Young Boys Berna 3—2; F. C. Zurich — Chaux de Fonds 4—0.

1. F. C. BASEL 20 54—22 34
2. Zurich 20 48—21 37
3. Grasshoppers 20 39—21 27
4. Lausanne 20 42—26 25
5. Young Boys 20 34—24 23
6. Winterthur 20 28—27 20
7. Sion 20 29—30 20
8. Servette 20 30—27 20
9. Chaux de Fonds 20 22—34 16
10. Lugano 20 24—33 15
11. Granges 20 20—34 15
12. Lucerna 20 20—39 13
13. St. Gall 20 23—35 12
14. Bienne 20 22—50 9

FRANȚA

Marsilla — Reims 0—0; Rennes — Angoulême 2—2; Nîmes — Bordeaux 4—1; Lille — Bastia 1—1; Nancy — St. Etienne 3—1; Lyon — Paris St. Germain 3—1; Angers — Nantes 2—1; Nisa — Red Star 2—1; Sochaux — Monaco 3—1; Ajaccio — Metz 1—0.

1. MARSILIA 33 65—31 47
2. Nîmes 33 67—33 43
3. Sochaux 33 52—40 41
4. Angers 33 51—34 40
5. Lyon 33 53—39 40
6. Nisa 33 45—33 37
7. Nancy 33 49—39 37
8. Bastia 33 45—46 37
9. Nantes 33 61—43 36
10. St. Etienne 33 65—50 36
11. Rennes 33 46—15 33
12. Bordeaux 33 42—43 31
13. Metz 33 40—40 30
14. Ajaccio 33 42—47 28
15. Paris St. Germain 33 49—60 28
16. Reims 33 39—61 26
17. Red Star 33 29—65 26
18. Lille 33 37—59 22
19. Monaco 33 34—60 22
20. Angoulême 33 33—75 20

CELE TREI HAT-TRIK-URI ALE SAPTAMINII. Chiar dacă **Gerd Müller** (Bayern) conduce în clasamentul general al golgeterilor europeni (34 de goluri în 29 de meciuri), cele trei mari reușite ale săptămînii fotbalistice europene rămîn hat-trik-urile realizate de **Pic-cáláb** (Nîmes — Lille, 5—2), **Skoblar** (Angoulême — Marseille, 2—3) și **Jekov** (T.S.K.A. — Adademik, 5—2). Notabilă reușita compatriotului nostru, care rămîne unul din marii artiști ai revenirii lui Nîmes în prim-planul fotbalului francez.

CU CASELE DE BILETE ÎNCHISE. De pe acum nu mai sînt locuri pe stadionul Feyenoord din Rotterdam pentru finala Cupei campionilor europeni dintre Ajax și Internazionale. Cele 70.000 de locuri au și fost cumpărate. Chiar și din Japonia au fost cerute bilete de intrare. În Olanda există regretul că țara nu dispune de un stadion de 200.000 de locuri, care ar fi fost plin la 31 mai, în seara finalei.

ECHIPA FANTOMĂ! Doar 10.000 de spectatori pierduți în imensul oval de beton al Stadionului Olimpic din Berlinul Occidental, au asistat săptămîna trecută la un meci... fantomă: **Hertha — Braun-schweig**: 1—0. „Meci fantomă” pentru faptul că **Hertha** nu va mai fi nici o dată văzută în actuala sa componență. Și asta fiindcă cei

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

mai mulți dintre jucători nu și-au putut dovedi nevinovăția din partida de tristă amintire contra lui **Bielefeld**, din campionatul trecut, și riscă să fie suspendați!...

18 ANI ÎNCHINĂȚI LUI C. F. BARCELONA. Căpitanul echipei spaniole C. F. Barcelona, **Fuste** (n.r.): a jucat în ambele meciuri cu Steaua în Cupa cupelor), a anunțat că, la sfîrșitul sezonului, va renunța la activitatea competițională. El a jucat 18 ani la C. F. Barcelona, timp în care a disputat 382 de meciuri și a marcat 96 de goluri, în cursul unei cariere care a început la 13 ani.

SUPĂRARE DE SCURTĂ DURATĂ. **Dixie Deans**, tînarul atacant al lui Celtic Glasgow, cel care a avut ghinionul să rateze penalty-ul (primul din seria de cinci ale echipei sale) în meciul din C.C.E. contra lui Internazionale, și să contribuie la eliminarea echipei sale din competiție, a marcat, în simbăta imediat următoare partidei cu formația milaneză, două goluri lui **Motherwell**, în campionat. Tribunele stadionului Parkhead l-au lat în brațe: „Many more, Dixie!” striga mulțimea. „Și mai bine, Dixie!”

INTERNATİONALII BULGARI ÎN FORMĂ. După meciul cu selecționata Poloniei, în cadrul preliminarilor olimpice, atacantul naționalilor bulgari se dovedește în formă. De pildă, în etapa a 24-a, **Jekov**, **Mitkov** și **Mihailov** au marcat împreună 10 goluri.

CELE 10.000 DE GOLURI ALE LUI GLASGOW RANGERS

Suporterii lui **Rangers** vor trebui să admită, în sezonul acesta — desigur, pe plan intern, al campionatului — totala superioritate a rivalilor lor de la Celtic. Pe plan intern, întrucît **Rangers**, spre deosebire de Celtic, s-a calificat în finala uneia dintre competițiile europene. Să adăugăm, însă, că cele două echipe se vor întîlni în finala „Cupei Scoției”.

Superioritatea lui Celtic nu le-a căzut bine celor ce nu văd înaintea ochilor decât pe **Rangers**. Și, de aceea, statisticienii echipei de pe Ibrox Park au scos... arma lor se-

cretă: au lansat o „bombă” pe firmamentul fotbalului scoțian și anume că **Rangers** va fi prima echipă europeană care va atinge totalul de 10.000 de goluri marcate.

Acești distinși arhivari — lie-care își petrece timpul așa cum poate și cum crede de cuviință — au calculat că la începutul actualului sezon, **Rangers** înscrisesse 9.660 de goluri. Se speră, la Glasgow, că cifra magică va fi atinsă în cursul lui 1973, anul în care **Rangers** va celebra 100 de ani de la înființarea sa.

INSTANTANELE MANUEL URIBE. DESCOPERIREA LUI BAROTI

Una dintre cele 16 finaliste ale „El Mundialului”, a descins la București. Curiozitatea ne-a împins, chiar din primele zile ale sosirii naționalei Perului, în preajma jucătorilor sud-americani. Era o ocazie unică de a-i cunoaște mai bine pe cei despre care auzisem că sînt adevărați virtuozii ai fotbalului, tehnicieni de prim rang. Un Cubillas, Munante, Sotil sau Chumpitaz aveau să ne încante prin fantazia tehnică a minuzării mingii, două zile mai târziu, în partida pe care au susținut-o cu Selecționata olimpică a țării noastre. O scurtă convorbire cu Lajos Baroti, urmasul lui Didi la conducerea tehnică a echipei peruviene, a deschis scopul și intențiile pe care le urmărește, ne-a pus, printre altele, în temă și cu excelența părerii pe care o are despre Manuel Uribe, portarul naționalei Perului. Și astfel, dialogul nostru cu purtătorul tricoului nr. 1 al echipei Defensor Lima a început, cîteva minute după acel 2-2 de pe „23 August”:

— La a cîta prezență sînteți în echipa națională?

— Sînt unul dintre proaspeții selecționați. Aș putea afirma că sînt produsul sūtă la sută al domnului Lajos Baroti. Naș vrea să mă înțeleagă greșit. Port aceeași stimă și respect și antrenorului Didi, dar cu prețutindeni în jurme, fiecare tehnician are și simpatii și antipatii despre unul sau altul dintre jucători. Cred că eu sînt una dintre simpatizii lui Baroti...

— De fapt, vînd ați îmbrăcat prima oară tricoul echipei naționale?

— La turneul recent încheiat de la Bogota, unde, două zile în care am apărut buturile porții mele, am primit numai cuvinte de laudă. Presa m-a adus elogii și nu gresesc dacă afirm că părerile ziaristilor au contribuit pozitiv la stabilitatea mea în lot.

— Concret, în ce constă superioritatea lui Baroti?

— În primul rînd, în felul în care știe să-și apropie jucătorii. Sînt situații în care ne muștruluiește de stăm minute înșir cu privire îndreptată spre poartă, pentru ca la jocul următor să ne stringă, cu sinceritate, la piept.

— Nu poate fi nimic altceva pe lume la care să țin mai mult ca la fotbal. Și aceasta din două motive: în primul rînd îi îndrăgesc cu adevărat, iar în al doilea rînd pentru că mai am trei frați și o soră, mai mici decît mine și cărora trebuie să le port de grijă, mai ales că de cînd

Duel Kun — Uribe în meciul dintre olimpicii României și selecționata Peru

Nouă, sud-americaniilor, ne plac asemenea oameni sinceri. Didi era adeptul „vechii gârzi” care avea o oarecare influență asupra sa în alcătuirea formației, fie în privința unor meciuri, fie în antrenamente.

— Spunați-ne ceva despre dv., despre cub...

— Sîntem peste 30 de jucători în lotul primei echipe. Eu, de exemplu, mai am încă trei candidați pentru postul de portar. Este suficientă o singură greșeală a antrenorului Gaston Maspoli să te trimită pe banca rezervelor. Cine obiectează la programul de antrenament, alcătuit din cinci sedințe săptămînale a câte două ore și jumătate fiecare, pierde și locul în formație și drepturile sale.

— Iubiți fotbalul?

REP.

SEVERE MĂSURI ÎMPOTRIVA JOCULUI DUR ȘI A TRANSFERĂRIILOR NEJUSTIFICATE

Colegiul comitetului pentru educație fizică și sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri al Uniunii Sovietice a luat în discuție planul de măsuri privind îmbunătățirea calității fotbalului sovietic. Printre numeroșii factori, o atenție deosebită s-a acordat procesului de eliminare a jocului dur, la granița faultului.

Prin noile hotărîri luate de înaltul for, se înăspresc măsurile disciplinare de o manieră radicală. Astfel, în campionatul anului 1972, orice jucător eliminat de pe teren sau avertizat de două ori, este în mod automat exclus de la următoarea partidă pe care urmează să o joace echipa sa. În cazul în care, după executarea sancțiunii, același fotbalist este din nou avertizat, el va fi automat exclus de la meciul următor. Jucătorul care în cursul disputării campionatului sau „Cupei URSS” va avea la activ patru avertismente sau o eliminare și două avertismente este descalificat pînă la sfîrșitul sezonului. În regulamentul disputării campionatului și cupei a fost inserat un nou punct care prevede eliminarea întregii echipe în cazul unor grave încălcări a disciplinei colective (ca de exemplu, părăsirea demonstrativă a terenului, manifestări huliganice ale jucătorilor etc.).

Regulamentul de transferări a suferit, tot cu această ocazie, serioase transformări, care au avut ca urmare, anularea unor transferări operate în cadrul echipelor din categoriile superioare, socotite ca fiind nejustificate.

„CUPA MONDIALĂ A JUNIORILOR” ÎN LOCUL... TURNEULUI OLIMPIC?

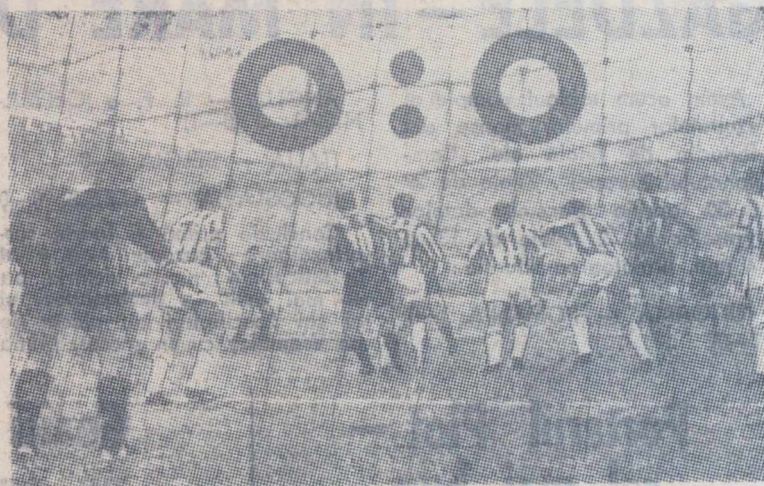
Nu de mult am consemnat în aceste coloane ideea lansată de Joao Havelange, președintele Confederației braziliene de sport, pentru crearea unei competiții mondiale a echipelor de juniori, care să se desfășoare din 4 în 4 ani, între două ediții ale Cupei Mondiale pentru seniori. Recent, prezent la Cannes pentru a asista la tradiționalul turneu de juniori (cucerit anul acesta de echipa Braziliei), Havelange și-a dezvoltat ideea în cursul unor discuții cu ziaristii prezenți la turneu.

„Într-o zi sau alta — a spus el — turneul olimpic de fotbal, lipsit de semnificație, va dispărea din cadrul Jocurilor Olimpice.

Și ce am putea propune mai bun — a continuat conducătorul brazilian — pentru a înlocui turneul olimpic decît o competiție deschisă tinerilor fotbaliști din lumea întreagă? Din moment ce Cupa Mondială este legată de imperativa tehnice și financiare, turneul juniorilor ar putea avea un cadru mai larg, atrăgînd țări în dezvoltare care au nevoie de încurajare. Mă gîndesc, de pildă, că dintre cele 24 de finaliste, șase ar putea fi din Europa, cîte patru din America de Sud, Africa, Asia, America Centrală și două din Oceania”.

Havelange a anunțat că a supus propunerea sa președintelui F.I.F.A., sir Stanley Rous, ca și aceea că noua competiție să fie dotată cu un trofeu care să poarte numele „Stanley Rous”.

UN SCOR PE CARE „TIFOSII”

NU DORESC SĂ-L MAI VADĂ

„Calcio”: regat al carenacului, țara de baștină a „măsurătorilor”, este el pe cale să-și schimbe tactica preferată și să treacă la un joc mai ofensiv? Și dacă acest lucru este adevărat, cum s-a produs o asemenea metamorfoză? Un lucru a putut fi, în orice caz, constatat: în prima etapă a noului campionat, cele 16 echipe ale primei diviziuni au marcat în total 23 de goluri, cifră care a mai fost atinsă și în etapa a opta. La prima vedere, poate, acest număr nu impresionează. Dar cît de departe este acel record negativ, care datează din etapa a 27-a a ediției 1968-1969, în care tot cele 16 echipe nu au înscris decît 6 goluri! Și, apoi, media de 1 gol de partidă, adică numai 7-8 goluri înscrise într-o etapă, nu a fost de loc o excepție în ultimii ani. Și cînd te gîndești că, înaintea ultimului război, prin 1934-1935, se reușeau, într-o singură etapă, 40 de goluri...

În primele două etape ale actualii ediții, numai de 7 ori (din 22 de partide) a fost înregistrat scorul de 0-0. Este un senzațional progres, dacă ne aducem aminte că în cursul campionatului ante-

rior echipa „magului” Helenio Herrera, Roma, din 30 de meciuri, a terminat de 10 ori cu rezultatul de 0-0, iar Fiorentina a făcut de 19 ori meci nul! În total, din 240 de meciuri ale campionatului 1970-1971, s-au înregistrat 106 meciuri egale, dintre care 46 cu atât de micul scor de 0-0...

Sînt cifre care dau de gîndit. Din fericire, ceva s-a schimbat. Media golurilor marcate în prezentul campionat este, pentru moment, cea mai ridicată din ultimele șase sezoane (1965-66: 2,16; 1966-67: 2,03; 1967-68: 2,01; 1968-69: 2,23; 1969-70: 1,93; 1970-71: 2,15; 1971-72: 2,37).

Dar, mai întîi de toate, este vorba de o adevărată schimbare de mentalitate. Un rol important au avut, bineînțeles, și antrenorii. Ei au înțeles — și i-au convins chiar și pe conducătorii de cluburi — că cei peste 120.000 de „tifosi” lipsă la apel în primele două etape de campionat nu pot fi aduși înapoi pe stadion decît printr-o orientare mai ofensivă și totală schimbare de optică în privința abordării meciurilor. (d. gr.)

SELECȚIONATA R.D. GERMANE ÎNTRE VARIANTELE 1-4-2-3 ȘI 1-3-3-3 EXPERIMENTELE ANTRENORULUI BUSCHNER

Printre viitorii noștri parteneri de întrecere se numără și reprezentativele A și de tineret ale R.D. Germane. Cu prima ne întîlnim în cadrul preliminarilor C.M. (alături de Finlanda și Albania), iar cu a doua în preliminariile Campionatului Europei (a trei echipe: Albania). Reamintim că echipele României și R.D. Germane s-au mai întîlnit într-un cadru oficial, în 1967, cînd au jucat în preliminariile olimpice, victoria revenind — în ambele confruntări — la același scor (1-0), echipei germane, care — subliniem — se bucură de un frumos prestigiu în cercurile fotbalistice internaționale, datorită unor rezultate remarcabile.

În prezent, selecționata antrenată de Georg Buschner se află în plină activitate de pregătire. Obiectivul final este campionatul mondial 1974, mai bine zis, calificarea pentru turneul final. Ea a și susținut cîteva meciuri de verificare, cu care prilej antrenorul federal a încercat o serie de jucători (în special proveniți din lotul de tineret), și variante de joc. Recent, reprezentativa R.D. Germane a jucat, o dată, cu Polonia Bytom (2-1), a doua oară cu echipa națională a Poloniei (1-2). De fiecare dată Buschner a făcut un experiment ca sistem de joc: 1-4-2-3 în primul, 1-3-3-3 în al doilea, fo-

losind ca libero pe Zapf (trei reprize) și Carow (o repriză). Și se pare că s-a stabilit la formula cu libero. În ce privește lotul, Buschner a păstrat nucleul de bază cum rezultă din formația următoare (în care am inclus toți jucătorii întrebunțați în cele două jocuri): CROY (Schneider) — ZAPF (Carow) — KISCHE (Kurbjuwet), SAMMER (Wiise), BRANSCH — SEGUIN (Häfner, Pomerence), IRMSCHER, KREISCHKE — SPARWASSER (D. Duche), STREICH (P. Duche), VOGEL. Din „vechea gardă” au mai rămas Vogel, P. Duche, Irmscher și Bransch.

În ce privește lotul de tineret, acesta a fost rodat în mai multe jocuri de pregătire, ultimul fiind cu Polonia Bytom (2-2). Antrenorul Holke a folosit un lot bazat pe jucători de la F.C. Magdeburg și Dynamo Dresden, mulți proveniți din loturile de juniori U.E.F.A.

Iată formația prezentată: Boden — Enge, Egel, Decker, Fritzsche — Pomerence, Dörner, Schmidt (Terletzki) — Heidler, Tyll (Netzi), Sachse (Schumann). Boden, Dörner, Heidler, Sachse sînt de la Dresden, Enge, Decker, Pomerence (folosit și în lotul A), Tyll sînt de la F.C. Magdeburg. Ulterior, această echipă a dispus, cu 3-2, de formația similară a Glandei, ceea ce dovedește și valoare și formă.

JUCĂTORUL CARE ȘI-A PIERDUT ...CAPUL

Cel puțin așa pare în această fotografie, care înfățișează o fază petrecută la poarta echipei engleze Chelsea, într-o partidă cu Liverpool. Mingea s-a interpus între capul unui fotbalist de la Chelsea și aparatul fotografic, în clipa declanșării acestuia. Și s-ar mai părea ceva în această fotografie: că jucătorul Lindsay (Liverpool) îi dă un picior în... spatele lui Baldwin. Îndoiindu-l pe acesta, Baldwin s-a aplecat pentru a prelua cu ceafa balonul pe care se pregătea să-l reia cu piciorul Lindsay. Acesta însă a nimerit în... vînt, fără să-și atingă adversarul...

Întreaga atitudine a acestui portar (dintr-o echipă elvețiană din Berna) exprimă decepție. Cu capul plecat pe piept și cu minile care string, să le rupă, firele plasei, acest portar a fost învins de o lovitură de la 11 m. Momente și atitudini frecvente pe terenurile de fotbal...

● Fostul portar al reprezentativei cehoslovace, Pavel Kouba, care joacă în prezent, în prima divizie a Franței, la Angoulême se va întoarce în țara lui la sfîrșitul actualului sezon, urmînd a-și continua activitatea la una din echipele pragheze.

● La sfîrșitul actualului sezon expiră contractul dintre antrenorul Milan Milanović și clubul Steaua roșie Belgrad. El a primit numeroase oferte de peste Ocean și din Europa, dar se pare că cea mai tentantă este cea a clubului francez Ol. Marseille cu ai cărui conducători este în tratative. Nu este exclus, totuși, ca, pînă la urmă, actualul contract cu clubul belgradean să fie prelungit.

● Internaționalul vest-german Bernd Patzke, suspendat pe viață pentru că a primit bani ca să faciliteze victoria adversă, a semnat un contract pe doi ani cu clubul

nord-american „Dallas Cow-boys” unde ar urma să joace sau fotbal american sau fotbal propriu-zis. Se pare că un alt mare suspendat al fotbalului vest-german, portarul Manfred Manigltz de la F. C. Köln va urma aceeași cale, la același club.

● Cîștigînd și în această an campionatul Scoției pe care, matematic nu-l mai poate pierde, Celtic Glasgow va realiza o performanță unică: șapte titluri cîștigate consecutiv!

● Obținînd 75% din totalul voturilor acordate în cadrul unui referendum de către ziaristi, portarul lui Stoke City și al reprezentativei Angliei, Gordon Banks, a fost desemnat „cel mai bun fotbalist englez al anului”. Pe locul secund s-a clasat jucătorul lui Leeds United, Johnny Gilles.

● Într-un articol apărut recent în „New York Times”, semnat

de cunoscutul gazetar sportiv Brian Glanville, se arată, printre altele, că anul viitor Helento Herrera va prelua conducerea tehnică a echipei „Cosmos” din New York pentru care zilele trecute a semnat și fiul „magului”, Helenito Herrera.

● Unul din cei mai valoroși jucători argentinieni, Daniel Millington, care pînă de curînd a activat în Mexic, s-a întors în patrie fiind achiziționat de către clubul Huracan. De menționat că costul transferării a fost suportat de cunoscutul boxer Oscar „Ringo” Bonavena, care l-a făcut... cadou echipei al cărei infocat supporter este de mai mulți ani.

● Meciul Celtic Glasgow — Internazionale Milano, disputat în capitala Scoției, conține ca semifinală a Cupei campionilor europeni, a fost televizat în direct în nu mai puțin de 20 țări, printre care Olanda, Grecia, Elveția, Portugalia, Algeria, Congo, Canada etc.

EUSEBIO?

E DE-ABIA AL TREILEA!

Suați că Eusebio nu este căpitanul echipei sale de club, Benfica? Și asta cu toate că de ani de zile formația lusitană se confundă cu el: cînd spui Benfica te gîndești la Eusebio și... invers!

Abia de curînd, pentru că Simoes și Graca erau indisponibili, a purtat Eusebio, pentru prima dată, brăzarda de căpitan al echipei.

Fiindcă a venit vorba de fotbalul portughez și de Benfica să mai notăm o curiozitate: Jose Augusto, fostul jucător al echipei din Lisabona, va părăsi Benfica, unde el nu este decît adjunctul englezului Jimmy Hagan, la sfîrșitul sezonului.

GARRINCHA ȘI

MARILE LUI SUFERINȚE...

Suspendat... gata să intre în închisoare pentru omor prin imprudență... familia abandonată pentru cîntăreața Elsa Suarez... agent de publicitate în Italia... și uitarea! Aceasta este epopeea lui Garrincha care, iată, reapare pe stadion. Obligat de situația (deloc roză) a vieții sale, fostul celebru internațional semnează un contract cu clubul Olaria. Publicul îl aclamă, îl încurajează. Dar Garrincha nu mai este decît o umbră a extremei de care tremurau toți portarii. O artroză gravă a genunchiului îi provoacă dureri îngrozitoare după fiecare meci. Nici nu mai este în stare să dispute partidele săptămînale, oficiale. Medicul face tot ce este posibil, dar eforturile sînt zadarnice. Chiar și adversarii direcți îi acordă mai puțină atenție, spre a-l ajuta să facă ceva pe teren. Garrincha prelungeste o agonie fotbalistică, o agonie care provoacă milă.

LA REVEDERE, UWE!

La 1 Mai, orașul Hamburg și fotbalul vest-german și-au luat la revedere de la un fotbalist de prestigiu: UWE SEELE! Deși retragerea sa din activitate a mai fost anunțată și cu alte prilejuri, se pare că această va fi reală. A fost alocată de înusă Uwe care dorește să-și ia la revedere de la cei care ani și ani de zile i-au aplaudat reușitele, l-au încurajat.

Uwe Seeler a fost cel mai iubit jucător din R. F. a Germaniei datorită eficacității și spectaculozității jocului său. Să amintim, de pildă, acel gol marec cu ceafa în poarta nefericitului Bonetti în meciul R.F.G. — Anglia de la C.M. din Mexic. În 18 ani de activitate, Uwe a jucat 300 de meciuri pentru echipa sa (care a fost numai S. V. Hamburg) și 72 sub culorile țării sale.

Spectatorii bucureșteni l-au văzut la lucru cu prilejul partidei disputată la 22 noiembrie 1967 la București, cînd România a întrecut R. F. a Germaniei cu 1-0.

PICIOARE... CUMPĂRATE?!...

Lungul lanț de rezultate măsluite în campionatul vest-german, prin cîștigarea... bunăvoinței unor jucători, continuă să-și găsească ecou în presa de specialitate din R.F.G. și din alte țări. El a inspirat acest montaj extrem de semnificativ: două picioare „bandajate” cu bancnote de cîte 100 de mărci și o minge. Picioare din campionatul... picioarelor cumpărate...

● Printre jucătorii echipelor fruntașe austriece s-a făcut o colecție bănească, fondurile rezultate fiind cedate cercetărilor întreprinse pentru confecționarea unui rinichi artificial.

● Gianni Invernizzi, antrenorul echipei Internazionale Milano a fost distins recent cu ordinul „Cavaler al Republicii” pentru deosebite merite sportive.

● Ediția viitoare a campionatului Austriei va începe în ziua de 12 august a.c. deci cu trei săptămîni înaintea meciului amical pe care reprezentativa țării îi va sustine cu echipa României.

● Așa cum am mai anunțat, succesorul lui Louis Maurer la conducerea tehnică a reprezentativei Elveției a fost numit Bruno Michaud pînă de curînd jucător al acesteia. Amuzant în toată această chestiune, este faptul că Michaud nu posedă... diploma de antrenor, ocupația lui de bază fiind aceea de director în cadrul unei societăți de transporturi aeriene.

ÎNTRU DOUĂ JOCURI DE HOCHET

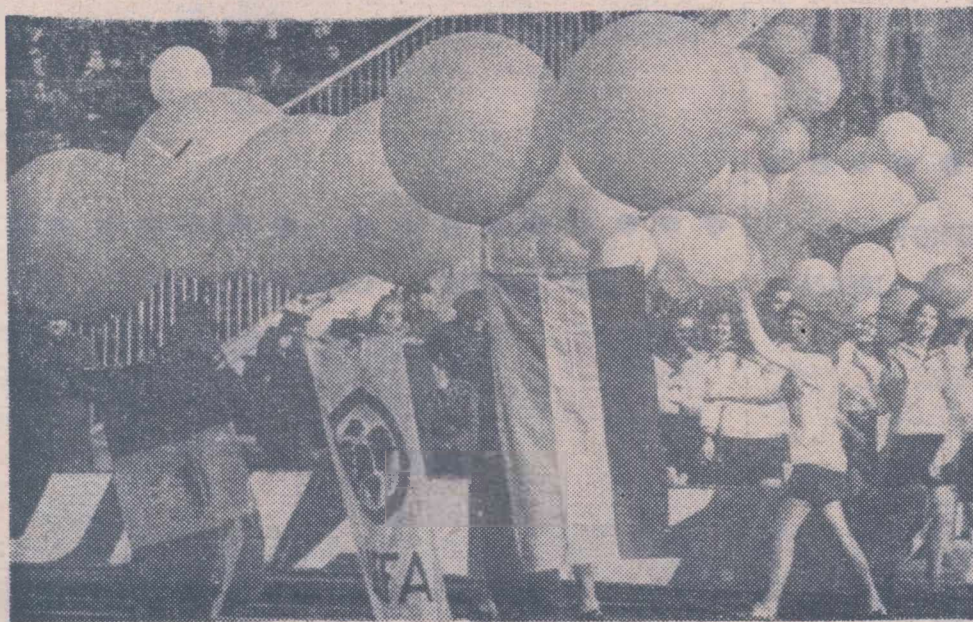

Fotografia reprezintă un moment de respiro în activitatea hocheistilor care au participat la recentul campionat mondial de la Praga. Trei jucători sovietici, de la stînga la dreapta, Malțev, antrenorul Pučikov și Harlamov, folosesc pentru relaxare balonul rotund. Ei s-au angajat într-un joc 2 contra 1 și, cum se vede după chipurile lor, „joaca” le face o mare plăcere.

IMAGINI DINTR-O ZI DE NEUITAT A „TRICOLORILOR“

În dimineața meciului, pe aleile pitorescului parc din apropierea lui Grand Hotel de pe Insula Margareta, jucătorii români fac obișnuita învioreare

Meciul a fost precedat de o frumoasă festivitate, în cadrul căreia — în momentul înțonării imnurilor — au fost lansate steagurile celor două țări și al U.E.F.A., purtate în văzduh de inense baloane colorate

DUNAI îl încearcă să se apropie de poarta noastră, dar DELEANU nu se lasă bătut. Ofensiva de început de meci a gazdelor este pe sfârșite...

„Iureșul” gazdelor a trecut... Repriza a doua aparține echipei României, a cărei creștere de potențial ofensiv este elocvent ilustrată de această fază, în care DOMIDE trece pe lângă FABIAN și SZUCS

O puternică „galerie” românească i-a susținut neobosit și cu multă căldură pe tricolori. „MULTUMIM DIN INIMA TURISTIȘILOR ROMANI — spuneau după meci jucătorii noștri — PENTRU INCURAJARILE LOR, PENTRU ELANUL PE CARE NI L-AU INSUFLAT TOT TIMPUL !”

FLUIERUL FINAL. Jucătorii români salută publicul, satisfăcuți de acest 1—1 care face din echipa noastră o serioasă candidată pentru semifinalele Campionatului european

A

ceastă echipă de fotbal a României este parcă menită să bată recorduri și să înfrângă tradiții !

Să-i revedem, pe scurt, realizările :

- s-a calificat, după 30 de ani de eșecuri în această direcție, în turneul final al unui campionat mondial ;
- s-a calificat pentru prima oară în sferturile de finală ale Campionatului Europei ;
- a ridicat numărul întâlnirilor interțări la cîte 8—10 pe an, cifră pe care, la alții, cu ani în urmă o priveam cu invidie...

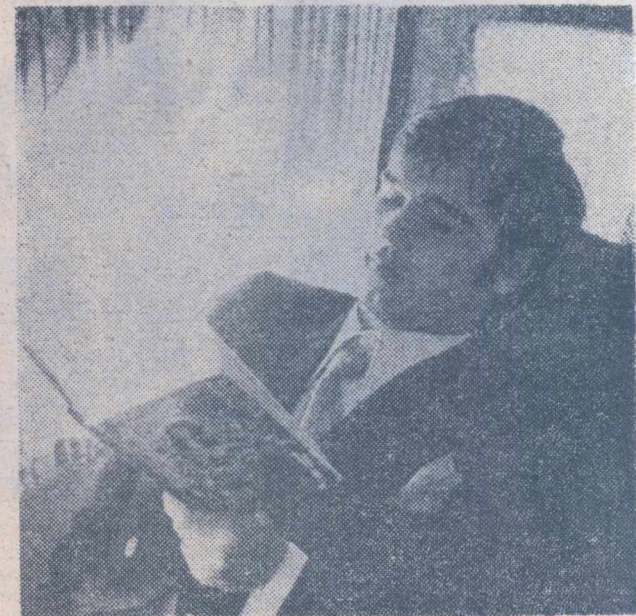
Și, iată, acum, „tricolorii” români realizează un nou rezultat care n-a mai figurat încă în palmaresul nostru: primul meci egal, la Budapesta, cu echipa Ungariei ! Dacă parcurgem lista întâlnirilor dintre cele două echipe, disputate de noi în deplasare, constatăm că de fiecare dată am pierdut : 0—2, 2—7, 0—9, 1—5, scoruri nu numai nefavorabile, dar și foarte severe. De data aceasta însă am obținut un foarte frumos scor egal, cu atât mai valoros cu cît el este realizat într-un meci oficial și ne aduce o apreciazabilă perspectivă de calificare.

Dar, în palmaresul româno-maghiar, nu figurează pînă acum nici o victorie românească în partide interțări. Este, deci, următoarea satisfacție pe care o așteptăm din partea actualei noastre reprezentative, în seara zilei de 14 mai.

Pînă atunci, vă propunem să parcurgeți cu privirea grupajul de imagini din această pagină, realizat de unul din trimișii noștri speciali, foto-reporterul **PAUL ROMOȘAN**, și care prinde cîteva momente semnificative dintr-o „expediție” din cele mai frumoase ale „tricolorilor”.

După meci, la cabine, tov. MIRCEA ANGELESCU, președintele Federației române, este felicitat de președintele forului fotbalistic ungar, ANDRAS TERPITKO

În avion, în drum spre casă. Oboseala și emoțiile meciului sînt undeva, departe. IORDĂNESCU se destinde într-o plăcută lectură...